ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA
RĒZEKNES TIESU NAMS

Lietas Nr.A420351616
Lietas arhīva Nr.A42-01294-17/44

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rēzeknē 2017.gada 27.aprīlī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese Solvita Pujāte,

piedaloties pieteicējas sabiedrības ar ierobežotu atbildību /Nosaukums A/ pārstāvim /pers. A/ un atbildētājas – Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes – Valsts ieņēmumu dienesta pārstāvei /pers. B/,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc sabiedrības ar ierobežotu atbildību /Nosaukums A/ pieteikuma par Valsts ieņēmumu dienesta 2016.gada 10.novembra lēmuma Nr.30.2-22.8/7348 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk – VID) Nodokļu kontroles pārvalde n o 2016.gada 3.maija līd z 2016.gada 29.jūlijam veica SIA /Nosaukums A/ pievienotās vērtības nodokļa (turpmāk – PVN), valsts sociālās apdrošināšanas obligāto iemaksu (turpmāk – VSAOI) un iedzīvotāju ienākuma nodokļa (turpmāk – IIN) auditu par periodu no 2015.gada 1.janvāra līdz 2016.gada 31.janvārim un uzņēmumu ienākuma nodokļa (turpmāk – UIN) auditu par 2014.gadu.

Pārbaudes rezultātā VID Nodokļu kontroles pārvaldes Juridisko personu otrās audita daļas vadītājas vietniece 2016.gada 29.jūlijā pieņēma lēmumu Nr.30.2-23.8/40240 (turpmāk – sākotnējais lēmums), ar kuru SIA /Nosaukums A/ papildu nomaksai budžetā aprēķināja PVN 64 634,84 *euro*, soda naudu 19 390,46 *euro* un nokavējuma naudu 7890,94 *euro*, VSAOI 3219,37 *euro*, soda naudu 9658,11 *euro* un nokavējuma naudu 173,85 *euro*, IIN soda naudu 5799,42 *euro*, UIN 11 609,00 *euro*, soda naudu 3482,70 *euro* un nokavējuma naudu 2089,62 *euro*, kā arī samazināja 2014.gada zaudējumus par 5960 *euro* un samazināja uz nākamajiem taksācijas periodiem pārnesamo zaudējumu summu par 28 650 *euro*.

Noteiktajai soda naudai nepiemēroja likuma „Par nodokļiem un nodevām" 32.panta septīto daļu, jo SIA /Nosaukums A/ nav ievērojusi nodokļu samaksas termiņus (uz 2016.gada 29.jūliju nodokļu parāds 14 560,40 *euro* apmērā, pārmaksa 124,16 *euro*).

SIA /Nosaukums A/, nepiekrītot sākotnējam lēmumam, to apstrīdēja VID ģenerāldirektoram.

[2] Ar VID ģenerāldirektora p.i. 2016.gada 10.novembra lēmumu Nr.30.2-22.8/7348 (turpmāk – pārsūdzētais lēmums) atstāts negrozīts sākotnējais lēmums. Vienlaikus ar pārsūdzēto lēmumu saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 72.panta pirmo daļu izlabotas sākotnējā lēmumā pieļautās pārrakstīšanās kļūdas. Pārsūdzētajā lēmumā norādīts šāds pamatojums.

[2.1] SIA /Nosaukums A/ 2015.gada janvāra – 2016.gada janvāra PVN deklarācijās atskaitīja priekšnodokli 64 634,84 *euro* apmērā saskaņā ar SIA /Nosaukums B/ vārdā izrakstītajiem rēķiniem.

Strīdus darījumu ar SIA /Nosaukums B/ apliecināšanai SIA /Nosaukums A/ iesniedza 2014.gada 28.decembra līgumu Nr.01/11-14 par ugunsdrošības uzraudzības, caurlaides režīma un objekta iekšējās kārtības noteikumu ievērošanas organizēšanas pakalpojumiem, vienošanās pie šī līguma un SIA /Nosaukums B/ vārdā noformētos rēķinus.

[2.2] Novērtējot minētos darījumus attaisnojošos dokumentus, secināts, ka tajos ir sistemātiski trūkumi, kas raksturo komercsabiedrības formālu pieeju dokumentu noformēšanai, nepārbaudot tajos norādītās informācijas atbilstību faktiskajiem apstākļiem. Tādējādi netieši norāda uz formālu dokumentu noformēšanu par faktiski nenotikušiem darījumiem, par ko SIA /Nosaukums A/ nevarēja nezināt, jo ir pieņēmusi un grāmatvedībā uzrādījusi dokumentus, kas neatbilst likuma „Par grāmatvedību" prasībām.

Noformētais līgums, vienošanās un SIA /Nosaukums B/ vārdā noformētie rēķini neidentificē darījumu norisi (konkrēti kādi un kādā apjomā pakalpojumi attiecīgajā objektā sniegti, nevienā dokumentā nav norādīta precīza objekta atrašanās adrese (nav saprotams, kādā veidā SIA /Nosaukums A/ tiešais darījumu partneris zināja, kur tieši ir jāveic nolīgtie darbi), kā tika nodrošināta pakalpojumu izpildes apjoma (nostrādātās stundas) un kvalitātes kontrole). Turklāt šajos dokumentos konstatētās neatbilstības nav vērtējamas kā nejaušība, bet gan kā formāla dokumentu noformēšana par neesošiem darījumiem (nav ticams, ka uzņēmējs, kurš veic reālus darījumus, darījumu dokumentos pieļautu šāda rakstura kļūdas).

Darījumu apliecināšanai iesniegtajos dokumentos sniegtās informācijas vispārīgums, nepilnības un pretrunas (rēķini un vienošanās noformēti mēneša sākumā vai vidū ar norādi par izpildītiem darbiem tekošajā mēnesī) neļauj identificēt darījumu norises apstākļus un ir būtisks trūkums, kas vērtējams kopsakarā ar lietā gūtajiem pierādījumiem par deklarēto strīdus darījumu faktisko neesību.

[2.3] SIA /Nosaukums A/ nevarēja neapzināties, ka savos grāmatvedības dokumentos par darījumiem ietver informāciju, kas liedz izsekot to norisei. SIA /Nosaukums A/ rīcība, nepārliecinoties par dokumentos norādīto ziņu precizitāti un atbilstību darījumam, akceptējot un grāmatvedībā ierēģistrējot šādus dokumentus, liecina par nevērīgu un formālu dokumentu noformēšanu. SIA /Nosaukums A/ saskaņā ar likuma „Par grāmatvedību" 2.pantu ir pienākums savos grāmatvedības dokumentos norādīt tādu informāciju par darījumu, kas ļauj tam izsekot. Pretējā gadījumā nav pamata atskaitīt

priekšnodokli. Minētais atzīts arī Augstākās tiesas 2014.gada 30.maija rīcības sēdes lēmumā lietā Nr.SKA-117/2014.

[2.4] Strīdus darījumu apliecināšanai uzrādītajos dokumentos konstatētie trūkumi un neatbilstības nav kvalificējami kā formāli, bet ir būtiski un rada pamatotas šaubas par tajos norādīto darījumu faktisko norisi tādā veidā, kā tas ir norādīts iesniegtajos dokumentos, līdz ar to tie ir vērtējami kopsakarā ar noformētajos darījumos iesaistīto sabiedrību amatpersonu sniegto informāciju par darījumu apstākļiem, kā arī pārbaudes laikā iegūto informāciju par SIA /Nosaukums A/ deklarēto tiešo darījuma partneri SIA /Nosaukums B/, jo atbilstoši tiesu praksei nodokļu maksātājam nav pietiekami atsaukties vienīgi uz formālo datu par darījuma partneri pārbaudi, tam ir jāspēj sniegt skaidru darījuma un tā noslēgšanas apstākļu raksturojumu (*sk. Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta 2014.gada 11.septembra rīcības sēdes lēmuma lietā Nr.SKA-52/2014 8.punktu*).

[2.5] SIA /Nosaukums A/ amatpersonas sniegtajā paskaidrojumā vispārīgi apliecināta darījumu ar SIA /Nosaukums B/ faktiskā esība, nesniedzot objektīvi pamatotu, pārbaudāmu skaidrojumu par noformēto darījumu norises apstākļiem – kā tika gūta pārliecība par sadarbības partnera iespējām sniegt strīda pakalpojumus, par tā uzticamību un reputāciju, kā tika saskaņota pakalpojuma cena, darba grafiki, apsargājamie objekti un to skaits, kā norisinājās pakalpojumu pieņemšana no izpildītāja, kā SIA /Nosaukums A/ pārliecinājās par strīdus dokumentos norādīto pakalpojumu izpildei patērēto stundu skaita un attiecīgi pakalpojuma vērtības atbilstību patiesajiem lietas apstākļiem (maz ticams, ka uzņēmēju neinteresē faktiski veikto pakalpojumu apjomi un vērtība, pieņemot un akceptējot pakalpojumu sniedzēja rēķinus par veiktiem darbiem bez to pārbaudes). Turklāt SIA /Nosaukums A/ amatpersonai /pers. C/ bija jāidentificē faktiskais pakalpojuma sniedzējs, jo maz ticams, ka apsargājamie objekti tiktu nodoti neidentificējamu personu rīcībā. Norāde, ka par pakalpojumiem mēneša beigās sastādīta vienošanās neatbilst pārbaudei iesniegtajos dokumentos norādītajam, jo rēķinu un vienošanās datumi norādīti mēneša sākumā vai vidū. Tātad faktiski notikuša darījuma apstākļos pakalpojumu apmērs un apjoms tekošajā mēnesī vēl nebūtu pilnībā zināms.

Apstāklis, ka SIA /Nosaukums A/ un SIA /Nosaukums B/ amatpersonas ir savstarpēji pazīstamas, nav nejauša sakritība, bet norāda uz apstākļiem, kas ļauj atvieglot atklātībai nezināmu vienošanos noslēgšanu un ir netiešs pierādījums tam, ka SIA /Nosaukums A/ un tās deklarētajam darījumu partnerim ir kopējā ieinteresētība darījumus noformēt tādā veidā, lai SIA /Nosaukums A/ samazinātu nodokļus.

Persona, kas ir ieinteresēta faktiski veikt saimniecisko darbību, pievērsīs pietiekamu uzmanību darījumu partnerim, neaprobežojoties tikai ar to, ka tās sadarbības partneris ir Uzņēmumu reģistrā un PVN maksātāju reģistrā reģistrēts uzņēmums. Minētais pamatojams kaut vai ar to, ka gadījumā, ja nodokļu maksātājs nenoskaidros, vai attiecīgās personas pārstāv konkrēto uzņēmumu, vai nolīgtām personām ir atbilstošas spējas un resursi saistību izpildei, tiks ietekmēta tā saimnieciskā darbība. Nekvalitatīva objektu apsardzes pakalpojumu saņemšana ietekmēs SIA /Nosaukums A/ saimniecisko darbību – pakalpojuma tālāku realizāciju. Savukārt SIA /Nosaukums A/ rīcība ir pretēja vispārpieņemtai komercdarbības praksei, jo ir tikai saprātīgi un loģiski, ka komersants, kurš uztic darbu veikšanu kādai trešajai personai, arī pārliecinās par to, vai šī persona spēs veikt darbus.

Komercsabiedrības amatpersonas nespēja ticami pamatot darījumu esību, sniegt objektīvi pamatotu skaidrojumu par darījumu norises apstākļiem liecina, ka nodokļu deklarācijās un grāmatvedības dokumentos tikušas iekļautas nepatiesas ziņas, t.i., ziņas par faktiski nenotikušiem darījumiem. Tas savukārt liecina par ļaunprātību, nepamatoti izmantojot tiesības atskaitīt priekšnodokli (*sk. Administratīvās apgabaltiesas 2013.gada 11.februāra spriedumu lietā Nr.A42957409, Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta 2013.gada 20.septembra spriedumu lietā Nr.SKA-479/2013*). Tāpat Augstākās tiesas Administratīvo lietu departaments ir atzinis, ka apstāklis, ka pieteicēja nav spējīga sniegt saprātīgus paskaidrojumus par tiešo darījumu partneri (par to, kā atradusi darījuma partneri, ar ko un kādos apstākļos slēgti līgumi, kas un ar kādiem materiāli tehniskajiem līdzekļiem izpildījis darbus) liecina, ka pieteicēja veikusi apzinātu darbību, lai iegūtu priekšrocības atskaitīt priekšnodokli (*sk. Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta rīcības sēdes 2015.gada 14.aprīļa lēmumu lietā Nr.SKA-223/2015*).

[2.6] Izvērtējot SIA /Nosaukums A/ amatpersonas /pers. C/ paskaidrojumā norādīto, kopsakarā ar iepriekš konstatētajiem būtiskajiem trūkumiem dokumentos par strīdus darījumiem, nerodas šaubas par to, ka SIA „Apvienība „Apsardze”” zināja par darījumu mākslīgo raksturu un pati ir iesaistījusies priekšnodokļa atskaitīšanas tiesību izmantošanas plānā, kas ir vērsts uz ļaunprātīgu minēto tiesību izmantošanu.

[2.7] SIA /Nosaukums B/ valdes locekļa /pers. D/ (pilnvaru termiņš no 2014.gada 11.septembra līdz 2015.gada 29.septembrim) paskaidrojums nav uzskatāms par pietiekamu pierādījumu strīdus darījumu esības apliecināšanai, gluži pretēji – tajā sniegtās informācijas vispārīgais un formālais raksturs papildu liecina par strīdus darījumu simulatīvo raksturu, kas ir par pamatu to apstrīdēšanai.

/pers. D/ paskaidrojumā norādītais, ka ar SIA /Nosaukums A/ valdes locekli /pers. C/ ir pazīstami no bērnības, jo /pers. C/ ar /pers. D/ tēvu strādāja Valsts policijā, kā arī dzīvoja vienā mājā, pat vienā kāpņu telpā un stāvā, atļāvis SIA /Nosaukums A/ valdes loceklim /pers. C/ un citiem sabiedrības darbiniekiem izmantot SIA /Nosaukums B/ biroja telpas /adrese/ pārrunu veikšanai un dokumentu parakstīšanai, nav nejauša sakritība, bet norāda uz apstākļiem, kas ļauj atvieglot atklātībai nezināmu vienošanos noslēgšanu (liecina par savstarpēji saistītām (nekonkurējošām) attiecībām divu uzņēmumu starpā) un netieši pierāda to, ka SIA /Nosaukums A/ un tās deklarētajam darījumu partnerim ir kopējā ieinteresētība darījumus noformēt tādā veidā, lai SIA /Nosaukums A/ samazinātu nodokļus. Līdz ar to SIA /Nosaukums A/ amatpersona /pers. C/ nevarēja nezināt strīdus darījumu norisi un apstākļus, proti, ka konkrētais uzņēmums nesniedza pakalpojumus.

[2.8] SIA /Nosaukums B/ valdes locekle /pers. E/ (pilnvaru termiņš no 2015.gada 29.septembra līdz 2016.gada 2.februārim un no 2016.gada 6.aprīļa līdz 2016.gada 21.aprīlim) apstiprināja pakalpojumu sniegšanu, nesniedzot objektīvi pamatotu, pārbaudāmu skaidrojumu par noformēto darījumu norises apstākļiem – nenorādīja konkrētus objektus un veicamās darbības, faktisko darbu izpildītāju, apakšuzņēmēja piesaisti objektos. Tādējādi ir pamats secināt par dokumentu formālu noformēšanu un darījumu faktisku neesību.

[2.9] SIA /Nosaukums B/ komercreģistrā reģistrēta 2014.gada 11.septembrī. Līgums par strīdus darījumiem noformēts 2014.gada 28.decembrī. Uzņēmuma deklarētais darbības veids – juridiskie pakalpojumi – neatbilst strīdus darījumu būtībai un saturam – ugunsdrošības uzraudzības, caurlaides režīma un objekta iekšējās kārtības noteikumu ievērošanas pakalpojumi. Lai arī deklarētais darbības veids neizslēdz iespēju komersantam veikt arī citu komercdarbības veidu, kontekstā ar citiem lietā esošajiem pierādījumiem arī minētais fakts liek apšaubīt konkrēto pakalpojumu sniegšanu.

SIA /Nosaukums B/ 2016.gada 16.martā sakarā ar dokumentu neiesniegšanu PVN aprēķinu pārbaudei izslēgta no PVN maksātāju reģistra, no 2015.gada novembra nemaksā PVN deklarācijās aprēķinātās budžetā maksājamās nodokļu summas, nav iesniegusi 2015.gada pārskatu, kas liecina par saimnieciskās darbības un materiāltehnisko resursu neesību šajā taksācijas periodā. SIA /Nosaukums B/ deklarējusi četrus darba ņēmējus, ņemot vērā, ka SIA /Nosaukums B/ nav apliecinājusi saimnieciskās darbības veikšanu 2015.gadā, tad ir pamats secināt, ka darbaspēka deklarēšanas mērķis ir radīt šķietamību par darbaspēka esību uzņēmumā. Tādējādi nav konstatējamas personas, kas varēja nodrošināt pakalpojuma izpildi.

[2.10] Strīdus periodā SIA /Nosaukums B/ deklarējusi darījumus ar SIA /Nosaukums D/, SIA /Nosaukums E/ (deklarē darījumus ar SIA „/Nosaukums R/”, kas realizācijā neuzrāda darījumus ar SIA /Nosaukums D/ un SIA /Nosaukums E/), SIA /Nosaukums F/, kas realizācijā neuzrāda darījumus ar SIA /Nosaukums B/, SIA /Nosaukums S/ (deklarē darījumus ar SIA /Nosaukums G/ 2015.gada jūnijā (uzrāda darījumus zem 1430 *euro* vērtības, neatšifrējot darījumu partnerus), SIA /Nosaukums H/ (deklarē darījumus ar SIA /Nosaukums I/, kura PVN deklarācijas VID nav iesniegusi), SIA /Nosaukums J/ (deklarē darījumus ar SIA /Nosaukums I/, SIA /Nosaukums K/ un SIA /Nosaukums L/, kuras PVN deklarācijas VID nav iesniegušas) un SIA /Nosaukums K/ (PVN deklarāciju VID nav iesniegusi). Minētās sabiedrības nav identificējamas kā strīdus pakalpojumu sniedzējas SIA /Nosaukums B/, jo neuzrāda darījumus ar SIA /Nosaukums B/. Nedeklarējot darījumus, vai arī deklarējot darījumus zem 1430 *euro* vērtības, nav iespējams izsekot strīdus pakalpojumu izcelsmi. Turklāt SIA /Nosaukums B/ deklarēto darījumu partneru darbības veids neatbilst strīdus darījumu

būtībai, tās ir izslēgtas no VID ar PVN apliekamo personu reģistra, nav iesniegušas uzņēmuma gada pārskatus, uzrādītie darbaspēka resursi nav pietiekami strīdus darījumu nodrošināšanai.

Tādējādi lietā nav konstatējama SIA /Nosaukums B/ vārdā noformētajos rēķinos norādīto pakalpojumu izcelsme un sniegšana SIA /Nosaukums A/, kas savukārt liecina par deklarēto darījumu formālo dabu.

[2.11] Lietā konstatētie apstākļi nerada šaubas par to, ka SIA /Nosaukums A/ zināja par darījumu mākslīgo raksturu un SIA /Nosaukums A/ pati ir iesaistījusies priekšnodokļa atskaitīšanas tiesību izmantošanas plānā, kas ir vērsts uz ļaunprātīgu minēto tiesību izmantošanu.

Vērtējot SIA /Nosaukums A/ deklarētos darījumus ar SIA /Nosaukums B/ ne tikai pēc juridiskās formas, bet arī to ekonomisko saturu un būtību, secināms, ka tiem piemīt simulatīvs raksturs, jo darījumi nav noformēti parastas komercdarbības ietvaros, konkrētajā gadījumā SIA /Nosaukums B/ identificējošie dati izmantoti dokumentu noformēšanā par faktiski nenotikušiem darījumiem.

Nesaņemot pakalpojumus no deklarētā darījumu partnera, nodokļu maksātājs nevarēja nezināt, ka ir iesaistījies faktiskajiem apstākļiem neatbilstošu darījumu noformēšanā. Labticīga darījuma dokumentu noformēšana par neesošu darījumu ir grūti iedomājama, tāpēc ir prezumējama SIA /Nosaukums A/ apzināta rīcība.

Izskatāmajā lietā netiešo pierādījumu – darījumu fiktīvo elementu un tādu apstākļu, kas nav izskaidrojami ar nejaušību, sakritību vai labticīgu maldību, – kopējais apjoms (konstatētie trūkumi un neatbilstības (rēķini un vienošanās noformēti mēneša sākumā vai vidū ar norādi par izpildītiem darbiem tekošajā mēnesī, nav konstatējami konkrēti objekti, pakalpojuma apjoms, patērētās stundas, konkrētā darba vienības, SIA /Nosaukums B/ atbildīgo personu parakstu neesība rēķinos) dokumentos, kas liecina par formālu pieeju darījuma noformēšanā, tajos konstatētās kļūdas (nepareiza SIA /Nosaukums B/ juridiskā adrese), kas nav vērtējamas kā nejaušība, SIA /Nosaukums A/detalizēta, ticama, pārbaudāma skaidrojuma par strīda darījumu norises apstākļiem trūkums, lietā iegūtā un izvērtētā informācija par SIA /Nosaukums B/ (neatbilstošs deklarētais darbības veids, izslēgta no PVN maksātāju reģistra, saimnieciskās darbības un materiāltehnisko resursu neesība, nepietiekami darbaspēka resursi, amatpersonu savstarpēja pazīšanās, no 2015.gada novembra nemaksā PVN deklarācijās aprēķinātās nodokļu summas) un tās deklarētajiem sadarbības partneriem, kā arī pakalpojumu izcelsmes neizsekojamība) ir tāds, ka VID nav nekādu šaubu par SIA /Nosaukums A/ apzinātu rīcību, kas vērsta uz dokumentu noformēšanu par faktiski neesošiem darījumiem. Konkrētajā gadījumā ir pamats apgalvot, ka SIA /Nosaukums B/ ir bijusi formāls aizsegs neatklātām personām, kas patiesībā veikušas ugunsdrošības uzraudzības, caurlaides režīma organizēšanas un objektu iekšējās kārtības noteikumu ievērošanu attiecīgajos objektos. Tādējādi VID nav šaubu par to, ka SIA /Nosaukums A/ pati bija iesaistījusies dokumentu noformēšanā par neveiktiem darījumiem ar mērķi gūt fiskālas priekšrocības atskaitāmā nodokļa veidā. Turklāt vērtējams apstāklis, ka strīda darījumi noformēti vairākus mēnešus (ilgstoši) un ievērojamās vērtībās, tas nozīmē, ka konkrētajām darbībām nav bijis gadījuma raksturs, bet gan tās ir bijušas sistemātiskas.

[2.12] Iesniedzot apstrīdēšanas iesniegumu, SIA /Nosaukums A/ bija tiesības papildus iesniegt dokumentus, kas apliecinātu pakalpojumu saņemšanu no SIA /Nosaukums B/. Ja šādu pierādījumu (par faktiski sniegtu pakalpojumu) nav, tad ir pamats apstrīdēt gan pakalpojuma saistību izpildi, gan pašu pakalpojuma līguma darbības faktu. Pie šādiem apstākļiem sākotnējā lēmumā pamatoti secināts, ka SIA /Nosaukums B/ vārdā noformētie rēķini satur nepatiesu informāciju un tāpēc likuma „Par grāmatvedību" 2. un 7.panta izpratnē tie nav atzīstami par grāmatvedības attaisnojuma dokumentiem, kā arī par nodokļa rēķiniem, atbilstoši kuriem saskaņā ar Pievienotās vērtības nodokļa likuma 92.panta pirmās daļas 1.punktu atskaitāms priekšnodoklis.

Tādējādi VID Nodokļu kontroles pārvalde pamatoti ierobežoja SIA /Nosaukums A/ tiesības saskaņā ar Pievienotās vērtības nodokļa likuma 92.panta pirmās daļas 1.punktu veikt priekšnodokļa atskaitījumus 64 634,84 *euro* apmērā, attiecīgi koriģējot 2015.gada janvāra - 2016.gada janvāra PVN deklarācijas un saskaņā ar likuma „Par nodokļiem un nodevām" 29.panta otro daļu, 32.panta pirmo un piekto daļu papildu nomaksai budžetā aprēķināja PVN 64 634,84 *euro*, soda naudu 19 390,46 *euro* un nokavējuma naudu 7890,94 *euro*.

[2.13] 2015.gada 1.decembrī SIA /Nosaukums A/ (izpildītājs) un SIA /Nosaukums M/ (pasūtītājs) noslēgušas līgumu Nr.01/12/2015 par ēku un teritorijas uzraudzības pakalpojumu nodrošināšanu SIA /Nosaukums M/ objektos. SIA /Nosaukums A/ 2016.gada 5.janvārī noformējusi rēķinu Nr.SW-000222 par objektu uzraudzību 2015.gada decembrī, darījumu vērtība 22 344,22 *euro* un PVN 4692,29 *euro*. Atbilstoši 2016.gada 5.janvāra pieņemšanas – nodošanas aktam Nr.05/12-15 uzraudzības darbi 2015.gada decembrī īstenoti objektos: SIA /Nosaukums N/ teritorija, Liepas pagasts, Priekuļu novads - 1268 stundas, /adrese/ - 528 stundas, RTU stadiona teritorija - 604 stundas, /adrese/ - 200 stundas, Dzelzceļa būves pievedceļi, Rīgas rajons, Stopiņu novads - 586 stundas, /adrese/ - 1492 stundas, Lidosta "Jūrmala", Smārdes pagasts, Engures novads - 984 stundas, /adrese/ - 158 stundas, /adrese/ - 744 stundas; "Juglasciems" ciemats - 216 stundas, /adrese/ -347 stundas, /adrese/ – 744 stundas, /adrese/ - 734 stundas, kopā 8605 stundas.

SIA /Nosaukums A/ darba laika uzskaites tabelē par 2015.gada decembri norādītas 4245 nostrādātās stundas. Proti, 2016.gada 5.janvāra pieņemšanas – nodošanas aktā Nr.05/12-15 norādīts par 4360 stundām vairāk nekā SIA /Nosaukums A/ darba laika uzskaites tabelēs.

Atbilstoši SIA /Nosaukums A/ valdes locekļa /pers. F/ paskaidrojumam, sabiedrība 2015.gada decembrī sniedza SIA /Nosaukums M/ pakalpojumu norādītajā apjomā, pasūtījuma daļu izpildīja ar saviem resursiem un daļu nodeva izpildei apakšuzņēmumam SIA /Nosaukums B/. Paskaidrojumā nenorādīja, kādus konkrētus darbus (pienākumus) un kādos konkrētos objektos veica SIA /Nosaukums A/ un kādus SIA /Nosaukums B/. Tātad nav konstatējams, kuros konkrēti objektos piesaistīts apakšuzņēmums, kāds bija darba režīms, patērētais laiks, darbu apjoms, kā konkrēti tika veikta darbu koordinācija, saskaņošana, pieņemšana/nodošana. Turklāt PVN auditā ir pierādīts, ka SIA/Nosaukums A/ 2015.gada decembrī faktiski nav saņēmusi strīda pakalpojumus no SIA /Nosaukums B/.

Līdz ar to ir pamats secināt, ka ēku un teritorijas uzraudzības pakalpojumus 2015.gada decembrī veica SIA /Nosaukums A/ pašu spēkiem (bija jānodarbina darba ņēmējus vairāk stundas kā uzrādīts VID iesniegtajos darba devēja ziņojumos vai sabiedrība nodarbinājusi lielāku darbinieku (apsargu) skaitu, kas nav reģistrēti kā darba ņēmēji), taču grāmatvedības uzskaites reģistros tos nav reģistrējusi, veicot formālu dokumentu noformēšanu ar SIA /Nosaukums B/ ar mērķi neuzrādīt faktisko atalgojumu SIA /Nosaukums A/ darbiniekiem un neaprēķināt no tā nodokļus.

Darījumu ar apakšuzņēmēju faktiskā neesība liecina par naudas plūsmu, no kuras iespējams veikt lielāku samaksu darbiniekiem, neuzrādot to grāmatvedības uzskaitē.

[2.14] VID Nodokļu kontroles pārvalde saskaņā ar likuma „Par nodokļiem un nodevām" 23.panta sestās daļas 5.punktu un septītās daļas 2.punktu, kā arī likuma „Par valsts sociālo apdrošināšanu" 14.panta pirmo daļu uz aprēķinu pamata 2015.gada decembrī par papildus aprēķinātajām 4360 stundām papildus aprēķināja ar VSAOI likmi apliekamo objektu 2015.gada decembrī 9443,76 *euro*. Piemērojot likuma „Par valsts sociālo apdrošināšanu" 18.panta pirmajā daļā noteikto obligāto iemaksu likmi 34,09 procenti (2015.gadā), par 2015.gada decembri aprēķināja VSAOI (nepersonificējot) 3219,37 *euro*.

VID Nodokļu kontroles pārvalde saskaņā ar likuma „Par valsts sociālo apdrošināšanu" 16.panta otro daļu un 16.[1]panta pirmo un trešo daļu pamatoti SIA /Nosaukums A/ papildu nomaksai budžetā noteica VSAOI 3219,37 *euro*, soda naudu 9658,11 *euro* un nokavējuma naudu 173,85 *euro*.

Ņemot vērā, ka apstrīdēta SIA /Nosaukums A/ darījumu ar SIA /Nosaukums B/ esība, nav pamata auditā papildus aprēķinātās VSAOI samazināt par SIA /Nosaukums B/ darba devēja ziņojumos uzrādītajām nodokļu summām.

[2.15] Tā kā SIA /Nosaukums A/ 2015.gada decembrī nodarbinājusi neidentificējamas personas, neuzrādot nostrādātās stundas un gūto ienākumu

darba laika uzskaites tabelēs, algu sarakstos un VID iesniegtajos ziņojumos, kā arī darījumu ar apakšuzņēmēju SIA /Nosaukums B/ faktiskā neesība liecina par naudas plūsmu, no kuras iespējams veikt lielāku samaksu darbiniekiem (neaprēķinot IIN un VSAOI), nekā uzrādīts sabiedrības grāmatvedības uzskaitē, VID Nodokļu kontroles pārvalde pamatoti saskaņā ar likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 31.^{2}panta 1.^{1}daļu SIA /Nosaukums A/ aprēķināja IIN soda naudu nodokļa trīskāršā apmērā 5799,42 *euro*.

Tā kā SIA /Nosaukums A/ VSAOI un IIN soda nauda nav aprēķināta saskaņā ar likuma „Par nodokļiem un nodevām" 32.panta ceturto vai piekto daļu, tad aprēķinātajai soda naudai likuma „Par nodokļiem un nodevām" 32.panta septītās daļas nosacījumi netiek piemēroti.

[2.16] VID Nodokļu kontroles pārvalde sākotnējā lēmumā apstrīdējusi SIA /Nosaukums A/2014.gada aprīlī - oktobrī deklarēto darījumu ar SIA /Nosaukums T/ faktisko esību, tādējādi samazinot uzņēmuma attiecīgā taksācijas gada izmaksas par SIA /Nosaukums T/ vārdā noformētajos rēķinos norādīto darījumu (pakalpojumu) vērtību 112 000 *euro*.

Strīdus darījumu ar SIA /Nosaukums T/ apliecināšanai SIA /Nosaukums A/ iesniedza 2014.gada 1.aprīļa līgumu Nr.2014-04-01 par ugunsdrošības uzraudzības, caurlaides režīma organizēšanas un objekta iekšējās kārtības noteikumu ievērošanas pakalpojumiem, vienošanās par līguma summas apmēru un SIA /Nosaukums T/ vārdā noformētus rēķinus.

[2.17] Minētie dokumenti neidentificē darījumu norisi (konkrēti kādi un kādā apjomā pakalpojumi attiecīgajā objektā sniegti, kā tika nodrošināta pakalpojumu izpildes apjoma (nostrādātās stundas) un kvalitātes kontrole), turklāt šajos dokumentos konstatētās neatbilstības nav vērtējamas kā nejaušība, bet gan kā formāla dokumentu noformēšana par neesošiem darījumiem (nav ticams, ka uzņēmējs, kurš veic reālus darījumus, darījumu dokumentos pieļautu šāda rakstura kļūdas).

[2.18] SIA /Nosaukums A/ amatpersona vispārīgi apliecina darījumu ar SIA /Nosaukums T/ faktisko esību, nesniedzot objektīvi pamatotu, pārbaudāmu skaidrojumu par noformēto darījumu norises apstākļiem – kā tika gūta pārliecība par sadarbības partnera iespējām sniegt strīdus pakalpojumus, par tā uzticamību un reputāciju, kā tika saskaņota pakalpojuma cena, darba grafiki, apsargājamie objekti un to skaits. Kā norisinājās pakalpojumu pieņemšana no izpildītāja, kā SIA /Nosaukums A/ pārliecinājās par strīdus dokumentos norādīto pakalpojumu izpildei patērēto stundu skaita un attiecīgi pakalpojuma vērtības atbilstību patiesajiem lietas apstākļiem (maz ticams, ka uzņēmēju neinteresē faktiski veikto pakalpojumu apjomi un vērtība, pieņemot un akceptējot pakalpojumu sniedzēja rēķinus par veiktiem darbiem bez to pārbaudes).

Norāde, ka par pakalpojumiem mēneša beigās sastādīta vienošanās, neatbilst pārbaudei iesniegtajos dokumentos norādītajam, jo kā rēķinu un vienošanās datumi norādīti, piemēram, 23.maijs, 16.jūnijs, 23.jūlijs, 22.augusts, 19.septembris, 22.oktobris, t.i., mēneša vidū, nevis beigās. Turklāt faktiski notikušu darījuma apstākļos pakalpojumu apmērs un apjoms minētajos datumos par tekošajā mēnesī sniegto pakalpojumu vēl nebūtu pilnībā zināms. Savukārt apstāklis, ka SIA /Nosaukums A/ amatpersona ar SIA „Madge" amatpersonu ir pazīstami, nav nejauša sakritība, bet norāda uz apstākļiem, kas ļauj atvieglot atklātībai nezināmu vienošanos noslēgšanu, un ir netiešs pierādījums tam, ka SIA /Nosaukums A/ un tās deklarētajam darījumu partnerim ir kopēja ieinteresētība darījumus noformēt tādā veidā, lai SIA /Nosaukums A/ samazinātu nodokļus.

[2.19] SIA /Nosaukums T/ valdes loceklis /pers. G/ paskaidrojumos norāda uz apakšuzņēmēju piesaisti objektos, taču nenorāda konkrētu faktisko darbu izpildītāju, konkrētas kontaktpersonas, objektus, darba pienākumus, nepaskaidro, kāds bija darba režīms, patērētais laiks, darbu apjoms, kā konkrēti tika veikta darbu koordinācija, saskaņošana, pieņemšana/nodošana. Tādējādi secināms, ka /pers. G/ paskaidrojums nav uzskatāms par pietiekamu pierādījumu strīdus darījumu esības apliecināšanai, gluži pretēji – tajā sniegtās informācijas vispārīgais un formālais raksturs papildu liecina par strīdus darījumu simulatīvo raksturu, kas ir par pamatu to apstrīdēšanai. Līdz ar to SIA/Nosaukums A/ amatpersona /pers. C/ nevarēja nezināt strīdus darījumu norisi un apstākļus, proti, ka konkrētais uzņēmums nesniedza pakalpojumus.

[2.20] VID rīcībā esošā informācija par SIA „Madge" (komercreģistrā reģistrēta 2014.gada 4.aprīlī, bet līgums par strīdus darījumiem noformēts 2014.gada 1.aprīlī, deklarētais darbības veids neatbilst strīdus darījumu būtībai, 2015.gada 4.jūnijā izslēgta no VID ar PVN apliekamo personu reģistra sakarā ar saimnieciskās darbības apturēšanu, nav iesniegusi 2014.gada pārskatu, 2014.gada aprīļa-oktobra PVN deklarācijās veica priekšnodokļa atskaitījumus, deklarējot darījumus zem 1430 *euro*, vērtības neatšifrējot) norāda uz minētās sabiedrības darbības mākslīgu raksturu un tās rekvizītu izmantošanu dokumentu noformēšanai par neesošiem darījumiem.

[2.21] Konstatēto apstākļu kopums liecina, ka SIA /Nosaukums T/ nesniedza pakalpojumus SIA/Nosaukums A/.Līdz ar to VID ir pamats apstrīdēt SIA /Nosaukums A/ deklarēto darījumu ar SIA /Nosaukums T/ faktisko esību.

Tā kā pārbaudē gūts apstiprinājums SIA /Nosaukums A/ 2014.gadā deklarēto darījumu ar SIA /Nosaukums T/ faktiskajai neesībai, tad VID Nodokļu kontroles pārvalde pamatoti secināja, ka šīs komercsabiedrības vārdā noformētie rēķini satur nepatiesu informāciju un tāpēc saskaņā ar likuma „Par grāmatvedību" 2. un 7.pantā noteikto tie nav atzīstami par grāmatvedības attaisnojuma dokumentiem ierakstu veikšanai grāmatvedības reģistros. Tādējādi sabiedrības 2014.gada peļņas vai zaudējumu aprēķinā norādītās izmaksas 112 000 *euro* nav pamatotas ar likuma prasībām atbilstošiem attaisnojuma dokumentiem.

Līdz ar to saskaņā ar likuma „Par grāmatvedību" 2. un 7.pantu, Gada pārskatu likuma 4.panta trešo daļu un 22.panta pirmo daļu SIA /Nosaukums A/2014.gada peļņas vai zaudējuma aprēķinā uzrādītās pārdotās produkcijas ražošanas izmaksas samazināmas par SIA /Nosaukums T/vārdā noformētajos rēķinos norādīto darījuma vērtību 112 000 *euro*.

Veicot korekcijas SIA /Nosaukums A/ 2014.gada UIN deklarācijā saskaņā ar likuma „Par uzņēmumu ienākuma nodokli" 4.panta pirmo daļu, VID Nodokļu kontroles pārvalde pamatoti par 112 000 *euro* palielināja sabiedrības deklarēto apliekamo ienākumu un noteica to 106 040 *euro* (sabiedrība deklarēja zaudējumus 5960 *euro*) apmērā un sedza nodokļu maksātāja iepriekšējo taksācijas periodu nesegtos zaudējumus 28 650 *euro*, nosakot koriģēto apliekamo ienākumu 77 390 *euro* un aprēķinot no tā 2014.gadā budžetā maksājamo UIN 11 609 *euro* apmērā.

VID Nodokļu kontroles pārvalde pamatoti saskaņā ar likuma „Par uzņēmumu ienākuma nodokli" 26.panta pirmo daļu, likuma „Par nodokļiem un nodevām" 29.panta otro daļu, 32.panta pirmo un piekto daļu SIA /Nosaukums A/ par 2014.gadu papildu nomaksai budžetā noteica UIN 11 609 *euro*, soda naudu 3482,70 *euro* (11 609 *euro* x 30 procenti) un nokavējuma naudu 2089,62 *euro*. Tā kā SIA /Nosaukums A/nav ievērojusi nodokļu samaksas termiņus (uz 2016.gada 29.jūliju nodokļu parāds 14 560,40 *euro*, pārmaksa 124,16 *euro*), tad audita rezultātā nomaksai budžetā nosakāma soda nauda 38 330,69 *euro* apmērā, nepiemērojot likuma „Par nodokļiem un nodevām" 32.panta septītās daļas nosacījumus (PVN soda nauda 19 390,46 *euro* + UIN soda nauda 3482,70 *euro* + VSAOI soda nauda 9658,11 *euro* + IIN soda nauda 5799,42 *euro*).

[3] Administratīvajā rajona tiesā 2016.gada 14.decembrī saņemts pieteicējas SIA /Nosaukums A/ pieteikums par pārsūdzētā lēmuma atcelšanu. Pieteikums pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[3.1] Audita rezultāti ir nepamatoti, vienpusīgi, notikuši darījumi nav atzīti dokumentu nepilnīgas noformēšanas dēļ, nodokļu uzrēķins veikts, balstoties uz pieņēmumiem.

[3.2] SIA /Nosaukums A/apakšuzņēmums SIA /Nosaukums B/ sniedza ugunsdrošības uzraudzības, caurlaides režīma un objektu iekšējās kārtības noteikumu ievērošanas pakalpojumus saskaņā ar līgumu Nr.01/11-14. SIA /Nosaukums B/ sniedza SIA /Nosaukums A/ pakalpojumus tādā veidā un apjomā, kādā norādīti saņemtajos nodokļu rēķinos. SIA /Nosaukums A/ ir norēķinājusies par saņemtajiem pakalpojumiem pilnā apjomā, un par

pakalpojumu izpildi nevienai no pusēm pretenziju nav.

[3.3] VID secinājums, ka apstāklis, ka SIA /Nosaukums A/ un SIA /Nosaukums B/ amatpersonas ir savstarpēji pazīstamas, nav nejauša sakritība, bet norāda uz apstākļiem, kas ļauj atvieglot atklātībai nezināmu vienošanos noslēgšanu un netiešs pierādījums tam, ka SIA /Nosaukums A/ un tās deklarētajam darījumu partnerim ir kopēja ieinteresētība darījumus noformēt tādā veidā, lai SIA /Nosaukums A/ samazinātu nodokļus, ir balstīts vienīgi uz iekšējo pārliecību. Latvijā ir ap 700 juridisku personu, uzņēmēji pārsvarā ir savstarpēji pazīstami, citi konkurē, citi sadarbojas savā starpā. Tieši tādēļ, ka uzņēmumu amatpersonas bija savstarpēji pazīstamas, darījuma dokumenti starp SIA /Nosaukums A/ un SIA /Nosaukums B/ ir noformēti paviršs, jo starp amatpersonām pastāvēja uzticība un savstarpējā sadarbība pamatojās vairāk uz mutiskām vienošanām.

[3.4] SIA /Nosaukums A/,saņemot rēķinus no SIA /Nosaukums B/, par pakalpojuma sniegšanu izmantoja tiesības priekšnodokļa atskaitīšanai, jo pastāvēja visi priekšnosacījumi priekšnodokļa atskaitīšanai. SIA /Nosaukums A/ nodeva SIA /Nosaukums B/ objektus, par kuru uzraudzību noslēgti līgumi ar SIA /Nosaukums O/ un SIA /Nosaukums P/, tāpēc noteiktais darba apjoms ir identificējams un konstatētie dokumentu noformēšanas trūkumi un neatbilstības ir kvalificējami kā formāli. Likumdošana neaizliedz uzņēmumam veikt starpniecību. Pamatojoties uz augšminēto, darījuma noformēšanā ievērots likums „Par grāmatvedību" 7.panta izpratnē un rēķini atzīstami par grāmatvedības attaisnojuma dokumentiem. SIA /Nosaukums A/ veicot grāmatvedības uzskaiti ievēro LR likumdošanu, visus nosacījumus regulējošus uzņēmuma saimniecisko darbību un grāmatvedība precīzi atspoguļo uzņēmuma saimniecisko darbību, par veiktajiem darījumiem, gūtajiem ienākumiem un valsts budžetā maksājamiem nodokļiem.

[3.5] SIA /Nosaukums A/ pasūtījuma izpildē piesaistīja apakšuzņēmumu SIA /Nosaukums B/. Auditā konstatētā stundu nesakritība par 2015.gada decembri izveidojusis tādēļ, ka VID nepamatoti neatzina darījumu ar SIA /Nosaukums B/. Ņemot vērā, ka darījums ir noticis, nekādas stundu nesakritības nav, un attiecīgi nav pamata veikt nodokļu uzrēķinu.

[3.6] SIA /Nosaukums D/ sniedza SIA /Nosaukums A/ pakalpojumus tādā veidā un apjomā kādā norādīti saņemtajos nodokļu rēķinos. SIA /Nosaukums A/ ir norēķinājusies par saņemtajiem pakalpojumiem pilnā apjomā, un par pakalpojumu izpildi nevienai no pusēm pretenziju nav.

[3.7] VID secinājums, ka apstāklis, ka SIA /Nosaukums A/ un SIA /Nosaukums D/ amatpersonas ir savstarpēji pazīstamas, nav nejauša sakritība, bet norāda uz apstākļiem, kas ļauj atvieglot atklātībai nezināmu vienošanos noslēgšanu un netiešs pierādījums tam, ka SIA /Nosaukums A/ un tās deklarētajam darījumu partnerim ir kopēja ieinteresētība darījumus noformēt tādā veidā, lai SIA /Nosaukums A/ samazinātu nodokļus, ir balstīts vienīgi uz iekšējo pārliecību. Tieši tādēļ, ka uzņēmumu amatpersonas bija savstarpēji pazīstamas, darījuma dokumenti starp SIA /Nosaukums A/ un SIA /Nosaukums D/ ir noformēti paviršu, jo starp amatpersonām pastāvēja uzticība un savstarpējā sadarbība pamatojās vairāk uz mutiskām vienošanām.

[3.8] SIA /Nosaukums A/ saņemot rēķinus no SIA /Nosaukums D/, par pakalpojuma sniegšanu izmantoja tiesības atskaitīt priekšnodokli, jo pastāvēja visi priekšnosacījumi priekšnodokļa atsaitīšanai. SIA /Nosaukums A/ nodeva SIA /Nosaukums D/ objektus, par kuru uzraudzību noslēgti līgumi ar SIA /Nosaukums O/ un SIA /Nosaukums P/, tāpēc noteiktais darba apjoms ir identificējams un konstatētie dokumentu noformēšanas trūkumi un neatbilstības ir kvalificējami kā formāli.

[3.9] Nodokļu administrācija nevar vispārīgi prasīt no nodokļu maksātāja, kurš vēlas izmantot tiesības atskaitīt priekšnodokli, pārbaudīt, ka ar precēm vai pakalpojumiem, saistībā ar kuriem tiek lūgts izmantot šīs tiesības, saistītā rēķina izsniedzējs ir nodokļa maksātājs, ka viņam ir attiecīgās preces vai pakalpojums un ka viņš spēja tās piegādāt vai sniegt, un ka viņš pilda savus PVN deklarēšanas un maksāšanas pienākumus.

[3.10] Katrs darījums ir vērtējams atsevišķi un nodokļa maksātāja tiesības atskaitīt kā priekšnodokli samaksāto PVN nevar ietekmēt tas, vai PVN, kas maksājams par agrākajiem vai vēlākajiem darījumiem saistībā ar konkrēto pakalpojumu, tika vai netika pārskaitīts valstij. Nodokļu maksātājam ir tiesības uz priekšnodokļa atskaitīšanu neatkarīgi no tā darījuma partnera prettiesiskās rīcības, ja nodokļu maksātājam nav bijis un nevarēja būt zināms šādas rīcības krāpnieciskais raksturs. Pamats liegt priekšnodokļa atskaitīšanas tiesības nevar būt arī neskaidrības par preces vai pakalpojuma izcelsmi, proti, no kā preci vai pakalpojumu ir saņēmis nodokļa maksātāja darījuma partneris (pārdevējs vai nolīgtais pakalpojumu sniedzējs).

[4] VID (turpmāk arī atbildētājs) rakstveida paskaidrojumā pieteikumu neatzīst, atsaucoties uz pārsūdzētajā lēmumā norādīto, un lūdz tiesu to noraidīt.

[5] Tiesas sēdē pieteicējas pārstāvis pieteikumu uzturēja uz tajā norādīto argumentu pamata. Papildus paskaidroja, ka izpildīto darbu apjoma uzskaite tika veikta no rēķina izrakstīšanas datuma līdz nākamā rēķina izrakstīšanas datumam, proti, rēķini netika izrakstīti par izpildītiem darbiem tekošajā mēnesī. Tā tas tika darīts, jo sākumā apakšuzņēmumam bija nepieciešami naudas līdzekļi pakalpojuma sniegšanai, un tāda kārtība bija arī turpmāk. Vienošanās nekorekti norādīts, ka summa par sniegto pakalpojumu ir aprēķināta par attiecīgo kalendāro mēnesi. Summas apmēru ietekmēja dažādi apstākļi – mainījās pakalpojumu apjoms, apakšuzņēmumu papildus izdevumi, speclīdzekļu iegāde. Šāda rēķinu izrakstīšanas kārtība bija gan ar SIA /Nosaukums B/, gan SIA /Nosaukums D/. Apakšuzņēmums iesniedza atskaiti par sniegtā pakaplojuma apjomu, pieteicējas amatperona /pers. C/ pārbaudīja pakalpojumu apjoma atbilstību izrakstītajiem rēķiniem, vienojās par pakalpojumu apjomu un sastādīja rēķinu. Atbildot uz atbildētāja pārstāves jautājumu, kā tika konstatēts, ka apakšuzņēmums norādīja pareizu izpildīto darbu apjomu, paskaidroja, ka bija darba grafiki, no kuriem bija redzams, cik strādāja pieteicējas darbinieki, cik apakšuzņēmuma darbinieki. Tādēļ bija ļoti vienkārši kontrolēt sniegto pakalpojumu attiecīgā objektā. Kāda bija maksa par vienu daba stundu, kādas bija transporta izmaksas pieteicējas pārstāvis paskaidrot nevar. Vērsa uzmanību, ka atbilstoši Apsardzes darbības likuma 3.panta pirmās daļas 3.punktam (likuma redakcija, kas bija spēkā līdz 2016.gada 31.decembrim) dežuranta pakalpojumus varēja sniegt uzņēmums, kas nav apsardzes komersants, un šādā gadījumā licence nebija nepieciešama.

Atbildētāja pārstāve tiesas sēdē pieteikumam nepiekrita, atsaucoties uz pārsūdzētajā lēmumā norādītajiem argumentiem.

Lietā tika nopratināti liecinieki /pers. D/, /pers. E/, /pers. G/ un /pers. L/.

Motīvu daļa

[6] Pārbaudījusi lietas materiālus, uzklausījusi lietas dalībnieku paskaidrojumus, liecinieku liecības, izvērtējusi lietā esošos pierādījumus, tiesa atzīst, ka pieteikums ir noraidāms.

[7] Izskatāmajā lietā izšķirams procesa dalībnieku strīds par to, vai VID ar pārsūdzēto lēmumu pamatoti liedzis pieteicējai priekšnodokļa atskaitīšanas tiesības par tās deklarētajiem darījumiem ar SIA /Nosaukums B/, konstatējis pilnā apmērā neuzskaitītas darbinieku nostrādātās stundas, kā arī vai pamatoti liedzis ar darījumiem ar SIA /Nosaukums D/ saistīto izmaksu iekļaušanu pieteicējas saimnieciskās darbības izdevumos (ražošanas izmaksās).

[8] Pievienotās vērtības nodokļa likuma 92.panta pirmās daļas 1.punktā noteikts, ja preces iegādātas un pakalpojumi saņemti ar nodokli apliekamu darījumu nodrošināšanai vai tādu citās valstīs veiktu darījumu nodrošināšanai, kuri būtu apliekami ar nodokli, ja tie tiktu veikti iekšzemē, priekšnodoklis ir no citiem reģistrētiem nodokļa maksātājiem saņemtajos nodokļa rēķinos norādītās nodokļa summas par iegādātajām precēm un saņemtajiem

pakalpojumiem.

Administratīvo tiesu pastāvīgajā judikatūrā konsekventi atzīts, ka priekšnodokli var atskaitīt tikai par faktiski notikušiem darījumiem (*sk., piemēram, Augstākās tiesas 2009.gada 23.aprīļa sprieduma Nr.SKA-53/2009 8.punktu, 2013.gada 10.maija sprieduma Nr.SKA-2/2013 7.punktu, 2013.gada 5.jūlija sprieduma Nr.SKA-491/2013 7.-11.punktu*).

Tātad, lai atzītu nodokļu maksātāja atskaitīšanas tiesības, primāri nepieciešams konstatēt darījuma faktisko esību.

Augstākā tiesa norādījusi, ka iestāde nevar liegt atskaitīt priekšnodokli, aprobežojoties vienīgi ar darījuma neesības konstatējumu. Ja iestāde konstatē, ka darījums faktiski nav noticis, tai ir jāpierāda, ka nodokļu maksātājs zināja vai viņam bija jāzina, ka minētais darījums ir iesaistīts krāpšanā pievienotās vērtības nodokļa jomā *(sk., piemēram, Augstākās tiesas 2013.gada 10.maija sprieduma lietā Nr.SKA-2/2013 10.punktu).* Vienlaikus vērā ņemams, ka priekšnodokļa atskaitīšanas tiesība kā pievienotās vērtības nodokļa maksāšanas sistēmas sastāvdaļa nav ierobežojama par darījumiem, ko nodokļa maksātājs pēc būtības veic savas saimnieciskās darbības ietvaros. Tas arī nozīmē, ka darījumu partnera ļaunprātīga rīcība vai krāpšana pievienotās vērtības nodokļa jomā nevar ietekmēt tās personas tiesības atskaitīt priekšnodokli, kura saņēmusi preci (vai pakalpojumu) un rīkojusies godprātīgi (*sk. Augstākās tiesas 2014.gada 11.februāra sprieduma lietā Nr.SKA-48/2014 8.punktu*).

Saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas norādēm tas, vai darījumu galvenais mērķis ir vienīgi fiskālu priekšrocību iegūšana, izriet no attiecīgo darījumu satura un īstās nozīmes. Vērtējot darījumu, tiesa var ņemt vērā šo darījumu pilnībā mākslīgo raksturu, kā arī juridisku, ekonomisku un/vai personisku saistību starp uzņēmējiem, kuri ir iesaistīti nodokļu samazināšanas plānā (*sk. Eiropas Savienības Tiesas 2006.gada 21.februāra sprieduma lietā C-255/02 Halifax 81.punktu*). Arī Augstākā tiesa ir atzinusi, ka darījuma noslēgšanas apstākļi (darījuma partnera un priekšmeta izvēle, dokumentu sastādīšana, pušu kontaktēšanās u.tml.) var būt pārbaudes objekts, lai vērtētu preces saņēmēja, slēdzot darījumus, mērķi, lomu un godprātību, tostarp informētību par pārdevēja darbības mērķiem. Šādu apstākļu novērtējums var būt izšķirošs tieši preces saņēmēja tiesību atzīšanā vai ierobežošanā (*sk. Augstākās tiesas 2014.gada 11.februāra sprieduma lietā Nr.SKA-48/2014 11.punktu*). Turklāt „zināja vai vajadzēja zināt par iesaisti nodokļa izkrāpšanā" ir faktu vērtējums, kas nav atsevišķi vēl jāpierāda. Ir jāpierāda paši fakti, uz kuru pamata ir izdarīts šāds vērtējums. Faktu pierādīšanai var izmantot arī netiešus pierādījumus, kas savā kopumā veido pārliecinošu pamatu slēdzienam par fakta pastāvēšanu (*sk. Augstākās tiesas 2016.gada 9.maijā sprieduma lietā Nr.SKA-974/2016 8.punktu*).

[9] Izskatāmajā gadījumā VID ir secinājis, ka strīdus darījumi nav notikuši ar SIA /Nosaukums B/, šis secinājums galvenokārt balstīts uz tā, ka lietā nav konstatējama pakalpojumu saņemšana no SIA /Nosaukums B/, kā arī nav konstatējama to saņemšana no SIA /Nosaukums B/ deklarētajiem darījumu partneriem SIA /Nosaukums D/, SIA /Nosaukums E/, SIA/Nosaukums S/,SIA /Nosaukums H/, SIA /Nosaukums J/ un SIA /Nosaukums K/, ka pārbaudei uzrādītajos attaisnojuma dokumentos (līgumā, rēķinos, vienošanās) ir konstatēti trūkumi un neatbilstības, norādītā informācija ir nepilnīga un vispārīga, ka pieteicējas amatpersona nespēja sniegt konkrētu skaidrojumu par darījumu apstākļiem, ka darījuma partnera SIA /Nosaukums B/ amatpersonas /pers. D/ un /pers. E/ vispārīgi un formāli apstiprina strīdus darījumu norisi, ka SIA /Nosaukums B/ deklarētais darbības veids neatbilst pieteicējas deklarēto strīdus darījumu raksturam, kā arī uz citiem apsvērumiem.

Tiesa, izvērtējot kopsakarā pārsūdzētajā lēmumā ietvertos VID konstatējumus un secinājumus, pieteikumā un apstrīdēšanas iesniegumā norādītos argumentus, lietā esošos pierādījumus, pieteicējas pārstāvja tiesas sēdēs sniegtos paskaidrojumus un liecinieku liecības, secina, ka izskatāmajā gadījumā VID pamatoti apstrīdējis pieteicējas grāmatvedības reģistros iegrāmatotos darījumus ar SIA /Nosaukums B/, kā arī pamatoti secinājis, ka minētās sabiedrības vārdā noformētie rēķini satur nepatiesu informāciju un tie likuma „Par grāmatvedību" 2. un 7.panta izpratnē nav atzīstami par grāmatvedības attaisnojuma dokumentiem ierakstu veikšanai grāmatvedības reģistros un par nodokļa rēķiniem, atbilstoši kuriem ir atskaitāms priekšnodoklis. Turklāt ir konstatējams, ka pieteicēja zināja par nenotikušu darījumu noformēšanu ar mērķi gūt nepamatotas fiskālas priekšrocības.

Šos secinājumus tiesa pamato ar turpmāk izklāstītajiem apsvērumiem.

[10] No lietas materiāliem izriet un par to lietā strīds nepastāv, ka pieteicēja 2015.gada janvāra – 2016.gada janvāra PVN deklarācijās atskaitīja priekšnodokli 64 634,84 *euro* apmērā saskaņā ar SIA /Nosaukums B/ vārdā izrakstītajiem rēķiniem.

Strīdus darījumu ar SIA /Nosaukums B/ apliecināšanai pieteicēja iesniedza 2014.gada 28.decembra līgumu Nr.01/11-14 par ugunsdrošības uzraudzības, caurlaides režīma un objekta iekšējās kārtības noteikumu ievērošanas organizēšanas pakalpojumiem (*lietas I sējuma 163.-164.lapa*), vienošanās pie šī līguma (*lietas I sējuma 164.-170.lapa*) un SIA /Nosaukums B/ vārdā noformētos rēķinus (*lietas I sējuma 171.-178.lapa)*.

[11] Attiecībā uz pieteicējas deklarētajiem darījumiem ar SIA /Nosaukums B/ VID konstatējis sekojošo.

[11.1] Saskaņā ar paraksta atšifrējumiem minētos dokumentus pieteicējas vārdā parakstīja sabiedrības amatpersona /pers. C/ (pilnvaru termiņš no 2010.gada 12.februāra līdz 2016.gada 29.aprīlim), savukārt SIA /Nosaukums B/ vārdā – tās amatpersonas /pers. D/ (pilnvaru termiņš no 2014.gada 11.septembra līdz 2015.gada 29.septembrim) un /pers. E/ (pilnvaru termiņš no 2015.gada 29.septembra līdz 2016.gada 2.februārim).

[11.2] Starp pieteicēju un SIA /Nosaukums B/ noslēgtajā līgumā uzrādītais veicamo darbu apraksts ir vispārīgs, līguma priekšmets ir nekonkrēts (nav norādīti konkrēti veicamie darbi katrā objektā), nav norādīts pakalpojuma apjoms un tā izcenojums, periods, darbu veikšanas objektu adreses, atlīdzības apmērs, kurš (izpildītājs vai pasūtītājs) nodrošinās darbu izpildei nepieciešamos materiāltehniskos līdzekļus.

[11.3] No 2014.gada 28.decembra līguma pielikumiem – vienošanās par līguma summas apmēru nav konstatējams, kā aprēķināts vienošanās norādītais atlīdzības apmērs, kas katru mēnesi ir mainīgs (nav identificējami objekti, patērētās stundas, konkrētā darba vienības un tam patērētais laiks (t.sk. izteikts cilvēkstundās)).

[11.4] SIA /Nosaukums B/ vārdā noformētajos rēķinos norādīts vispārīgs darījuma priekšmets – saskaņā ar līgumu Nr.01/11-14, nav norādīts pakalpojumu sniegšanas periods. Tāpat rēķinos ir norādīta tikai kopējā pakalpojuma vērtība un kā pakalpojuma mērvienība – 1 vienība, no kā nevar konstatēt strīdus pakalpojumu apjomu (pakalpojumu darbiem patērēto stundu skaitu) un vietu (objektu). Rēķinos definētais pakalpojums ir pārāk plašs, no tiem nav identificējama pakalpojumu būtība (noformētajos dokumentos norādīto pakalpojumu rezultāts).

[11.5] 2015.gada 9.janvāra rēķinā Nr.004 norādīts, ka tas sagatavots elektroniski un derīgs bez paraksta, savukārt 2015.gada 20.februāra rēķinā Nr.005, 2015.gada 20.marta rēķinā Nr.006, 2015.gada 20.aprīļa rēķinā Nr.007, 2015.gada 7.augusta rēķinā Nr.011, 2015.gada 8.septembra rēķinā Nr.012 kā atbildīgā persona norādīts valdes loceklis /pers. D/, bet atbildīgās personas paraksta nav, 2015.gada 4.novembra rēķinā Nr.022 kā atbildīgā persona norādīta /pers. E/, taču paraksta nav.

Konkrētajā gadījumā 2014.gada 28.decembra līgums Nr.01/11-14 ir vērtējams kā ārējais saimniecisko darījumu apliecinošs dokuments. Tomēr, ņemto vērā to, ka no līguma nav iespējams identificēt visus darījuma apstākļus (darbu izpildei nepieciešamo darba stundu apjomu, izdevumu apjomu un termiņus, darbu kvalitātes prasības, pasūtījuma nosacījumus, pakalpojuma vērtības veidošanos), minētais līgums nevar tikt uzskatīts par citu ārēju dokumentu likuma „Par grāmatvedību" 7.^{1}panta otrās daļas izpratnē.

[11.6] Turklāt 2014.gada 28.decembra līgumā Nr.01/11-14, vienošanās un rēķinos (līdz 2015.gada jūnijam) kā SIA /Nosaukums B/ juridiskā adrese norādīta /adrese/, Rīga, kas neatbilst VID deklarētajai (no 2014.gada 14.oktobra tā deklarēta adresē /adrese A/).

[11.7] Vienošanās noformētas mēneša sākumā vai vidū ar norādi par izpildītiem darbiem tekošajā mēnesī (rēķinu datumi ir analoģiski vienošanās datumiem, piemēram, 2015.gada 9.janvārī, 20.februārī, 20.martā, 20.aprīlī, 18.maijā, 7.augustā). Faktiski notikušu darījumu ietvaros rēķini par sniegto pakalpojumu, savstarpēji saskaņojot izpildīto darbu apjomus, tiek izrakstīti nākamajā mēnesī (vai citā līgumā norādītā termiņā), kas konkrētajā gadījumā nav konstatējams.

[11.8] Pieteicējas amatpersona /pers. C/ paskaidroja VID, ka ar SIA /Nosaukums B/ valdes locekli /pers. D/ ir personīgi pazīstams jau ilgus gadus, jo ar viņa tēvu kopā strādājis policijā, dzīvojis vienā mājā un kāpņu telpā. Par pakalpojumiem mēneša beigās sastādīta vienošanās par līguma summas apmēru, kas bija atkarīga no sniegto pakalpojumu apmēra. SIA /Nosaukums B/ licence nebija nepieciešama, jo saskaņā ar likumu līgumā paredzēto pakalpojumu sniegšanai nekādas licences (atļaujas) nav paredzētas. SIA /Nosaukums B/ informēja SIA /Nosaukums A/, ka līguma saistību izpildei tā piesaista apakšuzņēmējus. Tā kā pakalpojumi tika sniegti atbilstoši līguma prasībām, kvalitatīvi un laicīgi, identificēt apakšuzņēmējus nebija nepieciešamība. Visi norēķini ar SIA /Nosaukums B/ veikti ar pārskaitījumu uz SIA /Nosaukums B/ kontu pilnā apmērā saskaņā ar vienošanām par līguma summas apmēru.

[11.9] SIA /Nosaukums B/ valdes loceklis /pers. D/ VID paskaidroja, ka sabiedrības saimnieciskās darbības veids bija taksometru pakalpojumi, pulksteņu un juvelierizstrādājumu mazumtirdzniecība specializētajos veikalos un juridiskie pakalpojumi. Sabiedrībā bija nodarbināti trīs darbinieki. Saimnieciskās darbības nodrošināšanai izmantots transportlīdzeklis *FIAT IDEA*, no Rīgas domes un Mārupes pašvaldības saņemta licence taksometru pakalpojumu sniegšanai, kā arī licence darbībām ar dārgmetāliem. 2014.gada 28.decembrī noslēgts līgums Nr.01/11-14 ar SIA /Nosaukums A/ par ugunsdrošības, caurlaides režīma un objektu iekšējās kārtības noteikumu nodrošināšanu. Līgumā Nr.01/11-14 norādītos pakalpojumus SIA /Nosaukums B/ daļēji izpildīja saviem spēkiem, bet lielāko daļu – apakšuzņēmums SIA /Nosaukums S/. SIA /Nosaukums B/ kontroli par SIA /Nosaukums S/ darbību neveica un tā piesaistīšana mutvārdos saskaņota ar SIA /Nosaukums A/.SIA /Nosaukums S/ pilnvarotā persona sabiedrību SIA /Nosaukums B/ atrada mājaslapā *www.legalinvest.lv*. /pers. D/ neatceras, kā sauca SIA /Nosaukums S/ amatpersonu, kontaktinformācija nav saglabājusies.

[11.10] SIA /Nosaukums B/ valdes locekle /pers. E/ VID paskaidroja, ka līgumu par ugunsdrošības, caurlaides režīma un objektu iekšējās kārtības noteikumu nodrošināšanu parakstīja iepriekšējais valdes loceklis un kā sabiedrības jaunā valdes locekle turpināja sniegt pakalpojumus. Darījumu apliecinošos dokumentus pārbaudei uzrādīt nevar, jo tie nodoti SIA /Nosaukums B/ valdes loceklim /pers. I/ (pilnvaru termiņš no 2016.gada 2.februāra līdz 2016.gada 6.aprīlim), kurš nav izpildījis norunātās saistības un grāmatvedības dokumentus nav nodevis atpakaļ.

[11.11] SIA /Nosaukums B/ komercreģistrā reģistrēta 2014.gada 11.septembrī. Līgums par strīdus darījumiem noformēts 2014.gada 28.decembrī. Uzņēmuma deklarētais darbības veids – juridiskie pakalpojumi – neatbilst strīdus darījumu būtībai un saturam – ugunsdrošības uzraudzības, caurlaides režīma un objekta iekšējās kārtības noteikumu ievērošanas pakalpojumi.

[11.12] SIA /Nosaukums B/ 2016.gada 16.martā sakarā ar dokumentu neiesniegšanu PVN aprēķinu pārbaudei izslēgta no PVN maksātāju reģistra. Turklāt saskaņā ar VID rīcībā esošo informāciju SIA /Nosaukums B/ no 2015.gada novembra nemaksā PVN deklarācijās aprēķinātās budžetā maksājamās nodokļu summas. Komercsabiedrība VID nav iesniegusi 2015.gada pārskatu, kas liecina par saimnieciskās darbības un materiāltehnisko resursu neesību šajā taksācijas periodā.

VID iesniegtajos pārskatos „Ziņojums par valsts sociālās apdrošināšanas obligātajām iemaksām no darba ņēmēju darba ienākumiem un iedzīvotāju ienākuma nodokli pārskata mēnesī" (turpmāk – darba devēja ziņojums) SIA /Nosaukums B/ deklarējusi četrus darba ņēmējus /pers. D/ (amatpersona), /pers. E/ (amatpersona), /pers. J/ (profesijas kods 331126 klientu konsultants) un /pers. K/ (profesijas kods 331126 klientu konsultants) (*lietas II sējuma 9.lapa*). Ņemot vērā, ka SIA /Nosaukums B/ nav apliecinājusi saimnieciskās darbības veikšanu 2015.gadā, tad ir pamats secināt, ka darbaspēka deklarēšanas mērķis ir radīt šķietamību par darbaspēka esību uzņēmumā.

[11.13] Vērtējot SIA /Nosaukums B/ strīdus periodā PVN deklarācijās norādīto tālāko darījumu partneru spēju sniegt strīdus pakalpojumus, VID konstatējis sekojošo.

SIA /Nosaukums B/ 2015.gada 1.ceturksnī deklarē darījumus ar SIA /Nosaukums D/ un SIA /Nosaukums E/ (deklarē darījumus ar SIA „/Nosaukums R/", kas realizācijā neuzrāda darījumus ar SIA /Nosaukums D/ un SIA /Nosaukums E/) (*lietas II sējuma ierobežotās pieejamības materiālu 34., 36., 38.lapa*).

2015.gada aprīlī priekšnodoklī uzrāda darījumus zem 1430 *euro* vērtības, neatšifrējot darījumu partnerus.

2015.gada maijā deklarē darījumus ar SIA /Nosaukums F/, kas realizācijā neuzrāda darījumus ar SIA /Nosaukums B/ (*lietas II sējuma ierobežotās pieejamības materiālu 16., 41.lapa*).

2015.gada jūnijā-decembrī deklarē darījumus ar SIA /Nosaukums S/(*lietas II sējuma ierobežotās pieejamības materiālu 18.-28.lapa*) (deklarē darījumus ar SIA /Nosaukums G/ 2015.gada jūnijā (uzrāda darījumus zem 1430 *euro* vērtības, neatšifrējot darījumu partnerus), SIA /Nosaukums H/ 2015.gada jūlijā-augustā (deklarē darījumus ar SIA /Nosaukums I/, kura PVN deklarācijas VID nav iesniegusi), SIA /Nosaukums J/ 2015.gada septembrī, novembrī, decembrī (deklarē darījumus ar SIA /Nosaukums I/, SIA /Nosaukums K/ un SIA /Nosaukums L/, kuras PVN deklarācijas VID nav iesniegušas), SIA /Nosaukums K/ 2015.gada oktobrī (PVN deklarāciju VID nav iesniegusi).

2016.gada janvārī deklarē darījumus ar SIA /Nosaukums J/ (*lietas II sējuma ierobežotās pieejamības materiālu 29.lapa*) (uzrāda darījumus zem 1430 *euro* vērtības, neatšifrējot darījumu partnerus).

Novērtējot VID pārbaudē konstatētos apstākļus un izvērtējot ar strīdus darījumiem ar SIA /Nosaukums B/ saistītos dokumentus, tiesa secina, ka VID pamatoti konstatējis, ka 1) trūkumi darījumus apstiprinošajos dokumentos, raksturo pieteicējas formālu pieeju dokumentu noformēšanai, nepārbaudot tajos norādītās informācijas atbilstību faktiskajiem apstākļiem; 2) līgums, vienošanās un rēķini neidentificē darījumu norisi; 3) pieteicējas amatpersona vispārīgi apliecina darījumu ar SIA /Nosaukums B/ faktisko esību, nesniedzot objektīvi pamatotu, pārbaudāmu skaidrojumu par noformēto darījumu norises apstākļiem; 4) apstāklis, ka pieteicējas un SIA /Nosaukums B/ amatpersonas ir savstarpēji pazīstamas, norāda uz apstākļiem, kas ļauj atvieglot atklātībai nezināmu vienošanos noslēgšanu un ir netiešs pierādījums tam, ka pieteicēja un tās deklarētajam darījumu partnerim ir kopējā ieinteresētība darījumus noformēt tādā veidā, lai pieteicēja samazinātu nodokļus; 5) darījumu partnera amatpersonu /pers. D/ un /pers. E/ paskaidrojumi ir vispārīgi un formāli, kas nepastiprina darījumu faktisko esību; 6) ir gūts apstiprinājums, ka pieteicēja nav saņēmusi strīdus pakalpojumus no SIA /Nosaukums B/ (ievērojot, ka SIA /Nosaukums B/ darbojies kā starpnieks) deklarētajiem darījumu partneriem.

[12] Tiesas sēdē kā liecinieki tika nopratināti SIA /Nosaukums B/ amatpersonas /pers. D/ un /pers. E/.

/pers. D/ liecināja, ka no 2014.gada līdz 2015.gada septembrim bija valdes loceklis SIA /Nosaukums B/. SIA /Nosaukums B/ bija starpnieks starp pieteicēju un citiem uzņēmumiem saistībā ar dežurantu pakalpojumu nodrošināšanu. SIA /Nosaukums B/ bija noslēgts līgums ar pieteicēju par dežuranta pakalpojumiem. SIA /Nosaukums B/ apakšuzņēmēji bija SIA /Nosaukums D/ un SIA /Nosaukums S/.Slēdzot līgumu, zināja, ka būs starpnieks. Neatceras objektus, kuros tika sniegti dežuranta pakalpojumi. Bija RTU objekts – Pārdaugavas stadions. Objektu nebija daudz. Aprēķinus par nostrādāto sniedza apakšuzņēmējs, SIA /Nosaukums B/ pielika savus procentus un nodeva pieteicējai. Parakstīja līgumu un rēķinus. Ir personīgi pazīstams ar pieteicējas amatpersonu /pers. C/. Pieteicēju ieteica arī SIA /Nosaukums D/, kas jau iepriekš bija sadarbojies ar pieteicēju. SIA /Nosaukums B/ pamatnodarbošanās bija uzpirkšanas punkts /adrese/, taksometru pakalpojumi, juridiskie pakalpojumi. Apakšuzņēmējus atrada, jo visi ir

no Aizkraukles, sākumā darbojās kopā ar /pers. G/ uzpirkšanas punktā, kurš arī pastāstīja par iespēju sadarboties ar pieteicēju. Tā kā ar /pers. G/ ir pazīstams, zināja, ka spēs nodrošināt nepieciešamos pakalpojumus, jo nekas īpašs nebija nepieciešams, lai sniegtu šādus pakalpojumus. Bija starpnieks un īpaši neiedziļinājās, kāds darbaspēks ir apakšuzņēmējiem, galvenais, ka pakalpojums tika sniegts. Apakšuzņēmēji izrakstīja rēķinus, kuros bija norādītas arī stundas, varbūt arī aktos tās bija norādītas. Dežurantu pakalpojumi tika sniegti RTU, SIA /Nosaukums R/. SIA /Nosaukums M/ zina, bet SIA /Nosaukums S/ nav zināma. Neatceras, vai ar pieteicēju tika parakstītas arī kādas vienošanās, zina, ka vienreiz sniedza juridiskos pakalpojumus. Kontaktējās ar /pers. C/, no bērnības pazīst. Bija iniciators sadarbībai starp pieteicēju un SIA /Nosaukums B/. Nezina, kādi pienākumi bija dežurantiem. Sadarbība ilga tikai sešus mēnešus, jo pārtrauca SIA /Nosaukums B/ darbību un dibināja citu uzņēmumu. Izstājās no SIA /Nosaukums B/ valdes un pārrakstīja uzņēmumu citai personai. Sauca Ineta, tikušies nav. Uzņēmuma pārrakstīšanu organizēja /pers. G/, kuram bija pieredze šajā jomā. Pretenziju no pieteicējas puses par pakalpojumu sniegšanu nebija. Par pakalpojumiem pieteicēja norēķinājās pilnībā. Pieteicējai nodeva visu informāciju, ko iedeva SIA /Nosaukums D/ un SIA /Nosaukums S/.Informācija tika nodota gan pa e-pastu, gan klātienē. Samaksa par pakalpojumiem katru mēnesi bija dažāda, atkarīgs no objektu skaita. SIA /Nosaukums S/ atrada starp paziņām. Neveica kontroli, kā apakšuzņēmēji veic pienākumus. Pieļauj, ka objektos dežurantam bija jābūt speciālā formas tērpā. SIA /Nosaukums O/ nav zināms. Dežuranta pakalpojumi tika sniegti galvenokārt Rīgā. Domā, ka dežuranta pakalpojumi Rēzeknē vai Daugavpilī netika sniegti.

/pers. E/ liecināja, ka SIA /Nosaukums A/ viņai nav zināma. Bija ielikusi internetā sludinājumu, ka meklē darbu. Piezvanīja vīrietis – /pers. G/ un piedāvāja būt par SIA /Nosaukums B/ amatpersonu. Šobrīd vairs nav amatpersona šajā uzņēmumā, jo kādu laiku atpakaļ /pers. G/ uzņēmumu pārreģistrēja uz citu personu. Neatceras, kurā laika periodā bija SIA /Nosaukums B/ amatpersona. Nekādus darījumus uzņēmuma vārdā neslēdza, bet a r /pers. G/ brauca uz dažādām iestādēm un parakstīja dokumentus. Neiedziļinājās, kas tie bija par dokumentiem. SIA /Nosaukums S/ un SIA /Nosaukums M/ nav zināmi. Nezina, kāds SIA /Nosaukums B/ bija saimnieciskās darbības veids. Paraksts uz dokumenta (*lietas 1.sējuma 170.lapa*) ir līdzīgs viņas parakstam. Ir sniegusi paskaidrojumus VID par darbību SIA /Nosaukums B/. Paraksts uz dokumenta (*lietas 1.sējuma 138.lapa*) izskatās dīvains, bet, iespējams, tas ir viņas paraksts. Paskaidrojumu VID rakstīja ar roku, datorsalikumā nerakstīja. Par dokumentu parakstīšanu saņēma samaksu, vairākas reizes pa 200 *euro* un dažas reizes arī pa 50 *euro*. Dokumentus brauca parakstīt vienu vai divas reizes mēnesī. /pers. D/ un /pers. C/ nepazīst.

Novērtējot pieteicējas darījuma partnera amatpersonu liecības, tiesa negūst pārliecību, ka SIA /Nosaukums B/ ir sniegusi pieteicējai rēķinos norādītos pakalpojumus.

/pers. D/ formāli sniedz apstiprinājumu darījumiem ar pieteicēju, taču liecības ir vispārīgas. Liecinieks nezina ne SIA /Nosaukums O/, ne SIA /Nosaukums S/, kaut vienošanās, kuras liecinieks ir parakstījis, satur informāciju par minētajiem uzņēmumiem. Pamatotas šaubas par darījumu faktisko esību pastiprina arī apstāklis, ka SIA /Nosaukums B/ ir darbojies kā starpnieks, bet pārbaudē strīdus pakalpojumu sniedzējs nav konstatēts. Tiesas sēdē sniegtās liecības ir pretrunīgas salīdzinājumā ar VID sniegtajiem paskaidrojumiem. Proti, VID liecinieks paskaidroja, ka līgumā Nr.01/11-14 norādītos pakalpojumus SIA /Nosaukums B/ daļēji izpildīja saviem spēkiem, bet lielāko daļu – apakšuzņēmums SIA /Nosaukums S/.Taču tiesas sēdē liecināja, ka SIA /Nosaukums B/ bija tikai starpnieks un pakalpojumus sniedza SIA /Nosaukums D/ un SIA /Nosaukums S/.Tāpat iestādē liecinieks paskaidroja, ka S I A /Nosaukums S/ pilnvarotā persona atrada SIA /Nosaukums B/ ar sludinājuma starpniecību, savukārt tiesas sēdē liecināja, ka minēto apakšuzņēmumu atrada starp paziņām. Savukārt /pers. E/ liecināja, ka nekādus darījumus uzņēmuma vārdā nav slēgusi un pieteicēja viņai nav zināma. Kā arī liecināja, ka paskaidrojumu VID datorsalikumā nav sniegusi. Tiesas sēdē sniegtās liecības ir pretrunā ar VID paskaidrojumā sniegto informāciju.

/pers. E/ tiesas sēdē sniegtās liecības apstiprinās ar /pers. G/ liecībām, kurš liecināja, ka pēc SIA /Nosaukums B/ jauno īpašnieku lūguma pārreģistrēja uzņēmumu uz /pers. E/. Kas bija jaunie īpašnieki, nezina. Viņu uzdevumā dažreiz tikās ar /pers. E/, lai viņa parakstītu dokumentus (rēķinus), ko atsūtīja uz e-pastu. /pers. E/ parakstītos dokumentus ieskenēja un nosūtīja uzņēmuma īpašniekiem uz e-pastu. SIA /Nosaukums B/ jaunie īpašnieki par šo pakalpojumu maksāja 50 *euro* mēnesī. Pēc kāda laika palūdza sagatavot dokumentus uzņēmuma pārrakstīšanai no /pers. E/ uz citu personu.

Tādējādi liecinieku nopratināšanas rezultātā nav novērstas ar VID savāktajiem pierādījumiem pamatotās šaubas, līdz ar to nav secināms, ka darījumi starp pieteicēju un SIA /Nosaukums B/ faktiski ir notikuši.

Tiesas sēdē kā lieciniece tika nopratināta SIA /Nosaukums M/ amatpersona /pers. L/, kura liecināja, ka SIA /Nosaukums M/ ar SIA /Nosaukums A/vairākus gadus bija sadarbība. S I A /Nosaukums M/ nav pietiekošu darbaspēka resursu, tāpēc kā apakšuzņēmēju piesaistīja pieteicēju. SIA /Nosaukums M/ pamatnodarbošanās veids ir apsardzes pakalpojumi, ēku un teritoriju uzraudzības pakalpojumi. Ar SIA /Nosaukums A/ iepazinās kopējos sadarbības projektos, tas ir labi zināms uzņēmums Rīgā, darbojas vienā nozarē. Tā kā ir uzņēmuma valdes locekle un vairāk nodarbojos ar administratīvo darbu, tad nevar pateikt, kādos konkrētos objektos pieteicēja sniedza pakalpojumus, ar to nodarbojas citi darbinieki. Pieteicējai nodeva izpildei uzraudzības pakalpojumus, bija jāuzrauga objekti, objektu materiālās vērtības, jākontrolē iebraucošo un izbraucošo transportu, personu kontrole. Apsardzes un uzraudzības pakalpojumi ir gandrīz tas pats, apsardzes darbiniekam ir lielāka atbildība. Līgums neaizliedza pieteicējai piesaistīt apakšuzņēmējus. SIA /Nosaukums M/ kontrolēja, kā tiek sniegti uzraudzības pakalpojumi. SIA /Nosaukums M/ savu apakšuzņēmēju darbiniekus nodrošināja ar formu, ar uzņēmuma logo. Savstarpējie norēķini notika saskaņā ar pieņemšanas nodošanas aktiem, kuros bija norādīta informācija par stundu skaitu, un rēķiniem. Nav zināmi pieteicējas apakšuzņēmēji, no klientiem pretenzijas netika saņemtas. Objekti atradās galvenokārt Rīgā. SIA /Nosaukums M/ darbinieks periodiski brauca uz objektiem un veica pārbaudes.

Izvērtējot liecinieces liecības, tiesa secina, ka lieciniece apstiprina, ka pieteicēja ir sniegusi strīdus pakalpojumus, taču ar liecinieces liecībām nav novērstas šaubas par to, kas šos pakalpojumus sniedza SIA /Nosaukums B/, SIA /Nosaukums D/ vai SIA /Nosaukums S/.

[13] Tā kā lietā nav gūts apliecinājums par strīdus pakalpojumu saņemšanas iespējām no SIA /Nosaukums B/ deklarētajiem darījumu partneriem, secīgi lietā nav konstatējama SIA /Nosaukums B/ vārdā noformētajos rēķinos norādīto pakalpojumu, atsaucoties uz līgumu Nr.01/11-14, sniegšana pieteicējai. Tādējādi secināms, ka ir gūts apliecinājums pieteicējas deklarēto pakalpojumu sniegšanas darījumu ar SIA /Nosaukums B/ faktiskajai neesībai, proti, pieteicēja nav saņēmusi strīdus rēķinos norādītos pakalpojumus no SIA /Nosaukums B/. Apstāklis, ka pieteicēja ir veikusi maksājumus SIA /Nosaukums B/, neatspēko VID izdarītos secinājumus par to, ka nav konstatējams patiesais pakalpojumu sniedzējs. Atzīstot, ka pakalpojumu sniedzējs nav izsekojams un konkrētā attaisnojuma dokumentos norādītā sabiedrība pakalpojumu sniegt nevarēja, priekšnodokļa tiesību atskaitīšana ir liedzama, jo pakalpojums pretēji Pievienotās vērtības nodokļa likuma 92.panta pirmās daļas 1.punkta noteikumam nav saņemts no konkrētā nodokļa rēķinā uzrādītās personas. Pretēji pieteicējas norādēm skaidrību par darījuma faktisko norisi nevieš arī lietā esošie darījumu attaisnojuma dokumenti.

Arī pieteicējas pārstāvis nevarēja sniegt detalizētus paskaidrojumus, pēc būtības pieteicēja savu nostāju pamato ar to, ka tieši tādēļ, ka uzņēmumu amatpersonas bija savstarpēji pazīstamas, darījuma dokumenti starp pieteicēju un SIA /Nosaukums B/ ir noformēti paviršī, jo starp amatpersonām pastāvēja uzticība un savstarpējā sadarbība pamatojās vairāk uz mutiskām vienošanām, ka pakalpojumi faktiski tika sniegti, ka pretenzijas no pieteicējas pasūtītājiem netika saņemtas.

Saskaņā ar likuma „Par nodokļiem un nodevām" 38.pantu nodokļu maksātājam nodokļu aprēķina apstrīdēšanas gadījumā ir pienākums sniegt pierādījumus, kas pamatotu pieteicēja grāmatvedībā reģistrētos darījumus un līdz ar to arī pieteicējas veikto nodokļu aprēķinu pamatotību. Minētajā tiesību normā noteikts, ka nodokļu maksātājam nepiekrītot nodokļu administrācijas aprēķinātajam nodokļu maksājumu lielumam, pierādījumus par

nodokļu maksājumu lielumu nodrošina nodokļu maksātājs.

Izskatāmajā gadījumā pieteicēja nav sniegusi papildus informāciju un pierādījumus, kas atspēkotu VID konstatētos faktus, kas bijuši par pamatu apstrīdēto darījumu neatzīšanai par faktiski nenotikušiem darījumiem, un lai pārliecinātu tiesu, ka deklarētie darījumi ir notikuši tādā veidā, kā tas noformēts dokumentos.

[14] Lietā konstatētie faktiskie apstākļi to kopumā liecina par to, ka konkrētajā gadījumā ir veikta tikai dokumentu formāla noformēšana. Proti, tā kā lietā ir ticis konstatēts, ka pieteicējai pakalpojumu nav sniegusi SIA /Nosaukums B/, bet VID neapšauba, ka pieteicējas darījuma partneris pakalpojumu ir saņēmis, secināms, ka darījums starp pieteicēju un SIA /Nosaukums B/ ir bijis fiktīvs, proti, ir tikuši noformēti tikai dokumenti. Tādējādi ir secināms, ka SIA /Nosaukums B/ vārdā noformētajos rēķinos norādītā informācija neatbilst lietas faktiskajiem apstākļiem un šīs sabiedrības rekvizīti izmantoti faktiski neesošu darījumu noformēšanā. Lietā konstatētie faktiskie apstākļi liecina par precīzu koordināciju darījumu noformēšanā, ko ir iespējams panākt ar darījumos iesaistīto dalībnieku iepriekšēju saskaņotu darbību. Izvērtējot šos apstākļus, tiesa secina, ka to nejauša sakritība nav iespējama, savukārt šo apstākļu kopums liecina par to, ka pieteicēja ir iesaistījusies faktiski nenotikušos darījumos. Turklāt tiesas ieskatā pieteicēja zināja, ka, noformējot darījumus ar SIA /Nosaukums B/, tā ir piedalījusies ar PVN krāpšanos saistītā darbībā. Tiesa ņem vērā, ka pieteicējas amatpersona sniedz vispārīgu informāciju par darījumu norisi, ka pieteicējas deklarētā darījumu partnera amatpersona /pers. D/ sniedz vispārīgu informāciju, bet /pers. E/ sadarbību ar pieteicēju neapstiprina. Līdz ar to konkrētajā gadījumā ir konstatējama ieinteresētība darījumus noformēt tādā veidā, lai tiktu iegūtas finansiālas priekšrocības no kopējās PVN sistēmas. Attiecībā uz pieteicējas uzskatu, ka attaisnojuma dokumentos esošās kļūdas nav pamats ierobežot pieteicējai priekšnodokļa atskaitīšanas tiesības, tiesa norāda, ka izskatāmajā gadījumā attaisnojuma dokumentos kļūdu ir daudz un tās ir būtiskas, līdz ar to nav pamata uzskatam, ka ir pieļauta kāda nejauša kļūda. Savukārt pieteicējas norāde, ka sadarbība ar SIA /Nosaukums B/ notika uz savstarpējās uzticēšanās pamata, līdz ar to dokumenti noformēti paviršī, liecina, ka pieteicēja nepievērš pienācīgu uzmanību attaisnojuma dokumentu noformēšanā.

Tādējādi tiesa atzīst, ka VID pamatoti un atbilstoši Pievienotās vērtības likuma 92.panta pirmās daļas 1.punkta nosacījumiem ierobežoja pieteicējas tiesības veikt priekšnodokļa atskaitījumus 64 634,84 *euro* apmērā par darījumiem ar SIA /Nosaukums B/.

[15] Pievienotās vērtības nodokļa likuma 146.panta pirmajā daļā noteikts, ka atbildību par šā likuma pārkāpumiem nosaka šis likums un citi Latvijas Republikas normatīvie akti.

Saskaņā ar likuma „Par nodokļiem un nodevām" 32.panta pirmo daļu par nodokļu revīzijā (auditā) konstatēto nodokļu pārkāpumu, kura rezultātā ir samazināts budžetā iemaksājamā nodokļa apmērs, nodokļu administrācija nodokļu maksātājam papildus aprēķina un par labu budžetam piedzen samazināto nodokli un nokavējuma naudu par periodu no konkrētā nodokļa maksāšanas termiņa līdz nodokļu revīzijas (audita) uzsākšanas dienai un uzliek soda naudu. Minētā likuma 32.panta piektajā daļā noteikts, ka par šā panta pirmajā daļā minēto nodokļu pārkāpumu, ja budžetā iemaksājamā nodokļa samazinājums pārsniedz 15 procentus no deklarējamās nodokļa summas, vai par šā panta otrajā daļā minēto nodokļu pārkāpumu, ja no budžeta atmaksājamā nodokļa palielinājums pārsniedz 15 procentus no deklarētās pārmaksātās nodokļa summas, soda naudu uzliek 30 procentu apmērā no nedeklarētā budžetā iemaksājamā nodokļa apmēra vai no nepamatoti palielinātā no budžeta atmaksājamā nodokļa apmēra.

Saskaņā ar šī likuma 29.panta otro daļu par nodokļu un nodevu maksājuma samaksas termiņa nokavējumu maksātājam tiek aprēķināta nokavējuma nauda - no laikā nenomaksātā pamatparāda 0,05 procenti par katru nokavēto dienu, ja konkrētā nodokļa likumā nav noteikti citi nokavējuma naudas apmēri.

Pieteicēja nav apstrīdējusi šo normu piemērošanu izskatāmajā gadījumā. Tiesa nekonstatē VID pārkāpumus, piemērojot tiesību normas un veicot soda naudas un nokavējuma naudas aprēķinu. Tiesa arī uzskata, ka soda nauda nav atzīstama par nesamērīgu konkrētās lietas apstākļos. Tāpēc tiesa atzīst par pamatotu un tiesisku pārsūdzēto lēmumu daļā par papildus nomaksai budžetā noteikto PVN soda naudu un nokavējuma naudu.

[16] Likuma „Par valsts sociālo apdrošināšanu" 14.panta pirmā daļa noteic, ka darba devēja un darba ņēmēja obligāto iemaksu objekts ir visi algotā darbā aprēķinātie ienākumi, no kuriem jāietur iedzīvotāju ienākuma nodoklis, neatskaitot neapliekamo minimumu, nodokļu atvieglojumus un attaisnotos izdevumus, par kuriem nodokļu maksātājam ir tiesības samazināt apliekamo ienākumu.

Likuma „Par valsts sociālo apdrošināšanu" 18.panta pirmajā daļā noteikts, ka obligāto iemaksu likme, ja darba ņēmējs tiek apdrošināts visiem sociālās apdrošināšanas veidiem, ir 34,09 procenti, no kuriem 23,59 procentus maksā darba devējs un 10,5 procentus - darba ņēmējs.

Likuma „Par valsts sociālo apdrošināšanu" 16.panta otrā daļa nosaka, ka par obligāto iemaksu veikšanas termiņa nokavējumu tiek piedzīta nokavējuma nauda no laikā nesamaksātās obligāto iemaksu summas (pamatparāda) par katru nokavēto dienu saskaņā ar likumu „Par nodokļiem un nodevām".

Likuma „Par valsts sociālo apdrošināšanu" $16.^1$ panta pirmā daļa nosaka, ja darba devējs ir nodarbinājis vai nodarbina personu, nenoslēdzot darba, uzņēmuma, graudniecības vai pārvadājuma līgumu, un darba devējs ir aprēķinājis vai izmaksājis vai viņam bija jāaprēķina un jāizmaksā darba ņēmējam ienākumu, no kura bija jāaprēķina obligātās iemaksas, bet šis ienākums nav uzrādīts grāmatvedības uzskaitē un Valsts ieņēmumu dienestam iesniegtajā ziņojumā par valsts sociālās apdrošināšanas obligātajām iemaksām no darba ņēmēju darba ienākumiem, iedzīvotāju ienākuma nodokli un uzņēmējdarbības riska valsts nodevu pārskata mēnesī un no tā nav aprēķinātas obligātās iemaksas, nodokļu administrācija piedzen no darba devēja obligātās iemaksas un soda naudu trīskāršā obligāto iemaksu apmērā no summas, kas atbilst personai izmaksātajai atlīdzībai, ja tās lielumu ir iespējams noteikt un ja tā ir lielāka par Ministru kabineta noteiktās minimālās darba algas apmēru, vai Ministru kabineta noteiktajam minimālās darba algas apmēram, ja faktiskā atlīdzība ir vienāda vai mazāka par to vai ja faktisko atlīdzību nav iespējams noteikt.

Atbilstoši likuma „Par valsts sociālo apdrošināšanu" $16.^1$panta trešajai daļai, ja tiek konstatēts, ka darba devējs ir nodarbinājis personu, nenoslēdzot darba, uzņēmuma, graudniecības vai pārvadājuma līgumu, bet Valsts ieņēmumu dienestam nav iespējams nodarbināto personu identificēt, obligātās iemaksas un soda naudu piedzen šā panta pirmajā daļā noteiktajā kārtībā, tās nepersonificējot.

Likuma „Par nodokļiem un nodevām" 23.panta sestās daļas 5.punkts nosaka, ka, veicot nodokļu revīziju (auditu), nodokļu administrācijai ir tiesības uz aprēķinu pamata noteikt nodokļu maksājumu apmēru atbilstoši nodokļu maksātāja īpašumā esošās mantas vai kapitāla vērtības pieaugumam vai nodokļu administrācijas rīcībā esošajām ziņām, ja nodokļu maksātāja pārskatos vai grāmatvedības uzskaitē sniegtās ziņas neatbilst nodokļu administrācijas rīcībā esošajai informācijai, pārbaudēs konstatētajiem faktiem vai nodokļu maksātāja rīcībā esošo vai bijušo lietu vērtībai.

Saskaņā ar minētā likuma 23.panta septītās daļas 2.punktu nodokļu administrācija, uz aprēķinu pamata nosakot nodokļu maksājumu apmēru, izmanto netiešās aprēķinu metodes, tas ir, aprēķina ar nodokļiem apliekamo objektu (ienākumu, darījumu vērtību u.tml.), pamatojoties uz savā rīcībā esošo informāciju.

[17] VID pārbaudē konstatējis, ka pieteicēja 2015.gada decembra grāmatvedības reģistros un VID iesniegtajos darba devēja ziņojumos

nav precīzi uzrādījusi nodarbināto darbinieku ienākumus un pilnībā nav aprēķinājusi budžetā maksājamos nodokļus.

Kā konstatējams no lietas materiāliem, 2015.gada decembrī SIA /Nosaukums A/ ir nodarbināti 30 darba ņēmēji ar vidējo darba algu 408,29 *euro* (*lietas I sējuma 237.-238.lapa*).

2015.gada 1.decembrī starp pieteicēju (izpildītājs) un SIA /Nosaukums M/ (pasūtītājs) noslēgts līgums Nr.01/12/2015 par ēku un teritorijas uzraudzības pakalpojumu nodrošināšanu SIA /Nosaukums M/ objektos (*lietas I sējuma 179.-183.lapa*).

2016.gada 5.janvārī pieteicējas vārdā izrakstīts rēķins Nr.SW-000222 par objektu uzraudzību 2015.gada decembrī, darījumu vērtība 22 344,22 *euro* un PVN 4692,29 *euro* (*lietas I sējuma 184.lapa*).

2016.gada 20.jūnijā SIA /Nosaukums M/ sniedza informāciju, ka 2015.gada 1.decembrī noslēdza pakalpojumu līgumu ar pieteicēju, vēstulē norādīja objektus (nosaukumi, adreses) ar apsardzes darba laikiem (*lietas I sējuma 161.lapa*).

Atbilstoši 2016.gada 5.janvāra pieņemšanas – nodošanas aktā Nr.05/12-15 norādītajam, 2015.gada decembrī uzraudzības darbi objektos sniegti kopā 8605 stundas (*lietas I sējuma 162.lapa*).

Pārbaudē konstatēts, ka 2015.gada decembrī pieteicēja veikusi uzraudzības darbus SIA /Nosaukums M/ objektos 8605 stundas, bet pieteicējas darba laika uzskaites tabelē par 2015.gada decembri norādītas 4245 nostrādātās stundas. Proti, par 4360 stundām mazāk nekā 2016.gada 5.janvāra pieņemšanas – nodošanas aktā Nr.05/12-15.

Atbilstoši pieteicējas amatpersonas VID sniegtajam paskaidrojumam pieteicēja 2015.gada decembrī SIA /Nosaukums M/ pasūtījuma daļu izpildīja ar saviem resursiem un daļu nodeva izpildei apakšuzņēmumam SIA /Nosaukums B/, nenorādot, kādos konkrētos objektos pasūtījumu veica pieteicēja un kādos SIA /Nosaukums B/.

Tā kā lietā nav iegūti pierādījumi pieteicējas ar SIA /Nosaukums B/ darījumu faktiskai esībai, secināms, ka pieteicēja 2015.gada decembrī faktiski nav saņēmusi strīda pakalpojumus no SIA /Nosaukums B/, secīgi uzraudzības pakalpojumus 2015.gada decembrī pieteicēja veica pašu spēkiem, nodarbinot darba ņēmējus vairāk stundas nekā uzrādīts VID iesniegtajos darba devēja ziņojumos vai nodarbinot lielāku darbinieku skaitu, kas nav reģistrēti kā darba ņēmēji.

Tādējādi VID saskaņā ar likuma „Par nodokļiem un nodevām" 23.panta sestās daļas 5.punktu un septītās daļas 2.punktu, kā arī likuma „Par valsts sociālo apdrošināšanu" 14.panta pirmo daļu pamatoti uz aprēķinu pamata 2015.gada decembrī par papildus 4360 stundām papildus aprēķināja ar VSAOI likmi apliekamo objektu 9443,76 *euro* un, piemērojot likuma „Par valsts sociālo apdrošināšanu" 18.panta pirmajā daļā noteikto obligāto iemaksu likmi 34,09 procenti, saskaņā ar šā likuma 16.panta otro daļu un 16.^{1}panta pirmo un trešo daļu pamatoti papildus aprēķināja nepersonificētām personām 2015.gada decembrī VSAOI 3219,37 *euro,* soda naudu 9658,11 *euro* un nokavējuma naudu 173,85 *euro*.

Pieteicēja nav apstrīdējusi ne aprēķināto stundu skaitu, ne minēto normu piemērošanu izskatāmajā gadījumā. Tiesa nekonstatē VID pārkāpumus, piemērojot tiesību normas un veicot VSAOI soda naudas un nokavējuma naudas aprēķinu. Tiesa arī uzskata, ka soda nauda nav atzīstama par nesamērīgu konkrētās lietas apstākļos. Tāpēc tiesa atzīst par pamatotu un tiesisku pārsūdzēto lēmumu šajā daļā.

[18] Likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 29.panta pirmās daļas 1.punkts noteic, ka darba devēja pienākums ir šajā likumā noteiktajos termiņos un kārtībā aprēķināt, ieturēt un iemaksāt budžetā algas nodokli no darbiniekam izmaksātajām summām.

Atbilstoši likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 31.^{2} panta 1.^{1} daļai, ja fiziskā persona (arī tad, ja nav iespējams identificēt konkrēto darba veicēju) uz līguma pamata vai bez līguma noslēgšanas sistemātiski gūst ienākumu, kurš liecina par darba attiecībām un par kuru jāmaksā algas nodoklis, bet šis ienākums nav uzrādīts darba devēja grāmatvedības uzskaitē vai izmaksas faktu nav iespējams konstatēt, vai nav iespējams identificēt konkrēto darba veicēju, no darba devēja piedzen soda naudu trīskāršā nodokļa apmērā no summas, kas noteikta atbilstoši Valsts ieņēmumu dienesta rīcībā esošajai informācijai par personai aprēķināmo atlīdzību, ja tā ir lielāka par normatīvajos aktos noteiktās minimālās mēneša darba algas apmēru, vai no normatīvajos aktos noteiktā minimālās darba algas apmēra, ja aprēķināmā atlīdzība ir vienāda ar to vai mazāka vai ja tās lielumu nav iespējams noteikt.

Tiesa atzina, ka VID pārbaudē pamatoti konstatēja, ka pieteicēja neaprēķināja un grāmatvedības uzskaitē nereģistrēja darba samaksu 9443,76 *euro* apmērā, tādējādi VID pamatoti noteica no aprēķinātās darba samaksas ieturamo IIN un atbilstoši likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 31.^{2}panta 1.^{1}daļai nomaksai budžetā noteica soda naudu trīskāršā nodokļa apmērā.

Tiesa konstatē, ka VID ir pieļāvis matemātiska aprēķina kļūdu, aprēķinot ieturamo IIN. Gan sākotnējā lēmumā, gan pārsūdzētajā lēmumā norādīts, ka ieturamais IIN aprēķināts 1933,14 *euro* apmērā pēc formulas: (9443,76 *euro* papildus aprēķinātā darba alga – 1038,81 *euro* VSAOI darba ņēmēja daļa 11 procenti) x 23 procenti IIN likme 2015.gadā) x 3 = 5799,42 *euro.* Atbilstoši likuma „Par valsts sociālo apdrošināšanu" 18.panta pirmajā daļā noteiktajam VSAOI darba ņēmējs maksā 10,5 procentus nevis 11 procentus, kā norādīts aprēķinā.

Līdz ar to VID ir pieļāvis matemātiska aprēķina kļūdu, kas pēc būtības nemaina pārsūdzētā lēmuma saturu, bet gan aprēķināto IIN soda naudas apmēru.

Administratīvā procesa likuma 72.panta pirmā daļa noteic, ka iestāde jebkurā laikā administratīvā akta tekstā var izlabot acīmredzamas matemātiskā aprēķina kļūdas, ja tas nemaina lēmuma būtību. Matemātiska aprēķina kļūdas var labot arī tad, ja administratīvais akts ir kļuvis neapstrīdams

Līdz ar to VID ir tiesīgs veikt kļūdas labojumu un pārrēķināt audita rezultātā aprēķinātos maksājumus valsts budžetā. Gadījumā, ja VID to nedara pats pēc savas iniciatīvas, tad pieteicējai saskaņā ar minētā panta otro daļu ir tiesības prasīt, lai VID matemātiska aprēķina kļūdas izlabo. Šajā gadījumā VID izdotais lēmums par nodokļu maksājumu apmēru nebūs jauns administratīvais akts, bet gan pārsūdzētā lēmuma sastāvdaļa. Kļūdu labošanas rezultātā spēkā paliek sākotnējais administratīvais akts ar uzlabotu formulējumu. Kļūdas labošana nav apstrīdama un pārsūdzama. Tā nav jāpamato un dalībnieki iepriekš nav jāuzklausa *(J.Briede, 72.panta komentārs. Grām.: Administratīvā procesa likuma komentāri. A un B daļa. Briede J. (Zin. red.) Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2013, 720.lpp.)*.

Līdz ar to tiesai ar spriedumu nav pamata lemt par pārsūdzētā lēmuma atcelšanu daļā, kas saistās ar matemātiska aprēķina kļūdu, jo pēc būtības tiesa lēmuma trūkumus nekonstatēja.

Tiesa nekonstatē VID pārkāpumus, piemērojot tiesību normas un veicot soda naudas aprēķinu. Tiesa arī uzskata, ka soda nauda nav atzīstama par nesamērīgu konkrētās lietas apstākļos. Tāpēc tiesa atzīst par pamatotu un tiesisku pārsūdzēto lēmumu daļā par papildus nomaksai budžetā noteikto IIN soda naudu.

[19] VID pārbaudē konstatējis, ka pieteicēja 2014.gada peļņas vai zaudējumu aprēķinā uzrādītajās izmaksās iekļāva darījumu ar SIA /Nosaukums D/ vērtību 112 000 *euro* apmērā.

Kā atzinis Augstākās tiesas Administratīvo lietu departaments, gan uzņēmumu ienākuma nodokļa, gan pievienotās vērtības nodokļa aprēķinā tiek ņemti vērā vieni un tie paši attaisnojuma dokumenti (darījumu apliecinošie rēķini), uz abiem vienādi attiecas likuma „Par grāmatvedību" normas, arī 2.pants par patiesas informācijas atspoguļošanu grāmatvedībā un 7.panta pirmā daļa par ierakstu izdarīšanu grāmatvedības reģistros tikai saskaņā ar

attaisnojuma dokumentiem. Abos gadījumos būtiska nozīme ir tam, vai persona darījuma rezultātā ir saņēmusi preces (pakalpojumus), ko tā izmantojusi savas saimnieciskās darbības nodrošināšanā. Nodokļu sistēmas sekmīgā funkcionēšanā un krāpniecības novēršanā nav pamata attiecībā uz katru nodokli par vieniem un tiem pašiem darījumiem piemērot atšķirīgus kritērijus, ja vien tam nav no nodokļa būtības izrietošs objektīvs pamats. (..) Tādēļ arī uz uzņēmumu ienākuma nodokļa aprēķinu, nosakot saimnieciskās darbības izmaksās iekļaujamos izdevumus, ir attiecināma tāda pati pieeja, kāda attīstīta iepriekš aplūkotajā Eiropas Savienības Tiesas judikatūrā. Proti, ja arī nodokļu administrācijai un pēc tam arī tiesai ir pamats apšaubīt, vai pieteicēja darījumu partneris varēja izpildīt konkrēto darījumu *(sk. Augstākās tiesas 2013.gada 12.jūnija sprieduma lietā Nr.21/2013 19.punktu)*. Secinot, ka darījums nav noticis, jāatzīst, ka darījuma rezultātā radušās izmaksas nav saistītas ar nodokļu maksātāja saimniecisko darbību. Šādu izmaksu ietveršana peļņas vai zaudējumu aprēķinā noved pie apliekamā ienākuma samazināšanas, kā rezultātā tiek nepareizi aprēķināts uzņēmumu ienākuma nodoklis *(sk. Augstākās tiesas 2012.gada 21.septembra sprieduma lietā Nr.SKA-371 8.punktu)*.

Izskatāmajā gadījumā VID ir secinājis, ka strīdus darījumi nav notikuši ar SIA /Nosaukums D/, šis secinājums galvenokārt balstīts uz tā, ka lietā nav konstatējama pakalpojumu saņemšana no SIA /Nosaukums D/ (darbojās kā starpnieks), kā arī nav konstatējama to saņemšana no SIA /Nosaukums D/ darījumu partneriem, jo lietā nav iegūta informācija, no kuras būtu identificējami SIA /Nosaukums D/ darījumu partneri, kas būtu varējuši sniegt strīdus pakalpojumus, kā arī uz citiem apsvērumiem.

Tiesa, izvērtējot kopsakarā pārsūdzētajā lēmumā ietvertos VID konstatējumus un secinājumus, pieteikumā un apstrīdēšanas iesniegumā norādītos argumentus, lietā esošos pierādījumus, pieteicējas pārstāvja tiesas sēdēs sniegtos paskaidrojumus un liecinieka liecības, secina, ka izskatāmajā gadījumā VID pamatoti apstrīdējis pieteicējas grāmatvedības reģistros iegrāmatotos darījumus ar SIA /Nosaukums D/, kā arī pamatoti secinājis, ka minētās sabiedrības vārdā noformētie rēķini satur nepatiesu informāciju un tie likuma „Par grāmatvedību" 2. un 7.panta izpratnē nav atzīstami par grāmatvedības attaisnojuma dokumentiem ierakstu veikšanai grāmatvedības reģistros.

Šos secinājumus tiesa pamato ar turpmāk izklāstītajiem apsvērumiem.

[20] No lietas materiāliem izriet un par to strīds lietā nepastāv, ka pieteicēja 2014.gada aprīlī - oktobrī deklarējusi darījumus ar SIA /Nosaukums T/ un samazinājusi uzņēmuma attiecīgā taksācijas gada izmaksas par SIA /Nosaukums T/ vārdā noformētajos rēķinos norādīto darījumu (pakalpojumu) vērtību 112 000 *euro* apmērā.

Strīdus darījumu ar SIA /Nosaukums T/apliecināšanai pieteicēja iesniedza 2014.gada 1.aprīļa līgumu Nr.2014-04-01 par ugunsdrošības uzraudzības, caurlaides režīma organizēšanas un objekta iekšējās kārtības noteikumu ievērošanas pakalpojumiem (*lietas I sējuma 185.-186.lapa*), vienošanās par līguma summas apmēru (*lietas I sējuma 187.-189.lapa*) un SIA /Nosaukums T/ vārdā noformētus rēķinus (*lietas I sējuma 190.-193.lapa*).

Attiecībā uz pieteicējas deklarētajiem darījumiem ar SIA /Nosaukums D/ VID konstatējis sekojošo.

[20.1] Minētos dokumentus pieteicējas vārdā parakstījusi sabiedrības amatpersona /pers. C/, SIA /Nosaukums T/ vārdā – tās amatpersona /pers. G/ (pilnvaru termiņš no 2014.gada 4.aprīļa līdz 2015.gada 15.janvārim), izņemot 2014.gada 23.jūlija rēķinu M00004, kurā nav paraksta.

[20.2] Noformētajā līgumā ar SIA /Nosaukums T/uzrādītais veicamo darbu apraksts ir vispārīgs, līguma priekšmets ir nekonkrēts (konkrēti veicamie darbi katrā objektā nav norādīti), nav norādīts pakalpojuma apjoms un tā izcenojums, periods, darbu veikšanas objektu adreses, summa, kas (izpildītājs vai pasūtītājs) nodrošinās darbu izpildei nepieciešamos materiāltehniskos līdzekļus. Līgumā vispārīgi norādīts uz objektu iekšējās kārtības noteikumu, SIA /Nosaukums A/instrukciju un norādījumu ievērošanu pakalpojumu sniegšanā. Tādējādi no pārbaudei iesniegtā līguma nav konstatējams, konkrēti kādi darbi veicami katrā objektā, kā veidojas pakalpojumu izmaksas (kādu izmaksu elementus tā ietver), nav identificējami pakalpojumu sniegšanas nosacījumi, pakalpojumu sniegšanā iesaistītās personas. Minētais liecina par tā formālu noformēšanu.

[20.3] Kā vienošanās noformēšanas datumi norādīti 2014.gada 29.aprīlis, 23.maijs, 16.jūnijs, 23.jūlijs, 22.augusts, 19.septembris, 22.oktobris par tekošajā mēnesī izpildītiem darbiem, kad faktiski notikuša darījuma apstākļos izpildīto darbu apjoms vēl nav zināms.

[20.4] Nav konstatējams, kā tika aprēķināts vienošanās norādītais atlīdzības apmērs, kas katru mēnesi ir mainīgs (nav identificējami objekti, patērētās stundas konkrēta darba vienības un tai patērētais laiks (t.sk. izteikts cilvēkstundās)).

[20.5] 2014.gada 1.aprīļa līgumā Nr.2014-04-01 un noformētajās vienošanās par līguma summas apmēru norādīts SIA /Nosaukums T/ nosaukums, nevis SIA /Nosaukums T/.

[20.6] Rēķinos norādīts vispārīgs darījuma priekšmets – maksājums saskaņā ar līgumu, nav norādīts pakalpojumu sniegšanas periods, ir norādīta tikai kopējā pakalpojuma vērtība un kā pakalpojuma mērvienība – 1 vienība, no kā nevar konstatēt strīdus pakalpojumu apjomu (stundu skaitu) un vietu (objektu). Tādējādi rēķinos norādītā informācija ir vispārīga, nepārbaudāma un nav izsekojama, kas neļauj identificēt ugunsdrošības uzraudzības, caurlaides režīma organizēšanas un objektu iekšējās kārtības noteikumu ievērošanas pakalpojumu apjomu un apsardzes režīmu katrā objektā.

[20.7] Pieteicējas amatpersona /pers. C/ paskaidrojis VID, ka ar SIA /Nosaukums T/ valdes locekli /pers. G/ ir personīgi pazīstams jau ilgus gadus, jo ar viņu dzīvoja vienā pilsētā (Aizkrauklē) un kopā strādāja Valsts policijā Rīgā, kā arī kopā ikdienā brauca uz darbu. Par pakalpojumiem mēneša beigās tika sastādīta vienošanās par līguma summas apmēru, kura bija atkarīga no sniegto pakalpojumu apmēra. SIA /Nosaukums T/ licences (atļaujas) netika prasītas, jo saskaņā ar likumu līgumā paredzēto pakalpojumu sniegšanai licences (atļaujas) nav nepieciešamas. SIA /Nosaukums T/ mutiski informēja pieteicēju par to, ka līguma saistību izpildei tā piesaista apakšuzņēmējus. Atbildot uz jautājumu, vai tika fiksētas tās personas, kuras sniedza pakalpojumu objektos, /pers. C/ norādīja, ka līgumā šāda prasība netika paredzēta un, tā kā pakalpojumi sniegti atbilstoši līguma prasībām, kvalitatīvi un laicīgi, identificēt apakšuzņēmējus nebija nepieciešamības (*lietas I sējuma 121.-125.lapa*).

[20.8] SIA /Nosaukums T/ valdes loceklis /pers. G/ paskaidrojis VID, ka sabiedrības saimnieciskās darbības veids bija uzpirkšanas punkts, starpniecība dežurantu pakalpojumu sniegšanā, cesijas, bija nodarbināti divi darbinieki. Saimnieciskās darbības nodrošināšanai uzņēmumam bija dators un telefons. SIA /Nosaukums T/ no 2014.gada aprīļa līdz oktobrim sniedza starpniecības pakalpojumus SIA /Nosaukums A/.Faktiski darbus izpildīja apakšuzņēmēji, kurus nevar atcerēties, kā arī neatceras objektu nosaukumus, adreses. Norādīja, ka SIA /Nosaukums T/ pakalpojuma izpildi nekontrolēja. Atlīdzības summu veidoja darbinieku stundu un objektu daudzums, ko SIA /Nosaukums T/ iesniedza apakšuzņēmēji, taču /pers. G/ neatceras, kādi konkrēti dokumenti noformēti (*lietas I sējuma 141.-150.lapa*).

[20.9] SIA /Nosaukums T/ komercreģistrā reģistrēta 2014.gada 4.aprīlī. Deklarētais darbības veids lietotu preču mazumtirdzniecība veikalos, kas neatbilst strīdus darījumu būtībai – ugunsdrošības uzraudzības, caurlaides režīma organizēšanas un objektu iekšējās kārtības noteikumu ievērošanas pakalpojumiem. 2015.gada 4.jūnijā sabiedrība izslēgta no VID ar PVN apliekamo personu reģistra sakarā ar saimnieciskās darbības apturēšanu. Komercsabiedrība VID nav iesniegusi 2014.gada pārskatu, kas liecina par saimnieciskās darbības un materiāltehnisko resursu neesību šajā taksācijas periodā.

VID iesniegtajos darba devēja ziņojums SIA /Nosaukums T/ 2014.gada maijā deklarējusi vienu darba ņēmēju /pers. G/ (amatpersona), bet 2014.gada jūnijā - oktobrī 2 (divus) – /pers. G/ (amatpersona) un /pers. D/. Abi darba ņēmēji deklarēti ar profesijas kodu 422207 kā klientu apkalpošanas speciālisti. Par 2014.gada aprīli darba devēja ziņojums VID nav iesniegts.

[20.10] SIA /Nosaukums T/ VID iesniegtajās 2014.gada aprīļa - oktobra PVN deklarācijās veica priekšnodokļa atskaitījumus, deklarējot darījumus zem 1430 *euro*, vērtības neatšifrējot. Deklarētās darījumu vērtības minētajā periodā ir 5978,42 *euro* (PVN 1255,47 *euro*), savukārt rēķini noformēti par 112 000 *euro* (PVN 23 520 *euro*).

Novērtējot VID pārbaudē konstatētos apstākļus un izvērtējot ar strīdus darījumiem ar SIA /Nosaukums T/ saistītos dokumentus, tiesa secina, ka VID pamatoti konstatējis, ka 1) trūkumi darījumus apstiprinošajos dokumentos, liecina par pieteicējas formālu pieeju dokumentu noformēšanai; 2) līgums, vienošanās un rēķini neidentificē darījumu norisi; 3) pieteicējas amatpersona vispārīgi apliecina darījumu ar SIA /Nosaukums T/ faktisko esību, nesniedzot objektīvi pamatotu, pārbaudāmu skaidrojumu par noformēto darījumu norises apstākļiem; 4) apstāklis, ka darījumu partneru amatpersonas ir pazīstamas, norāda uz apstākļiem, kas ļauj atvieglot atklātībai nezināmu vienošanos noslēgšanu, un ir netiešs pierādījums tam, ka ir kopēja ieinteresētība darījumus noformēt tādā veidā, lai pieteicēja samazinātu nodokļus; 5) darījuma partnera amatpersona sniedza vispārīgu un formālu informāciju, no kuras nav gūstama pārliecība par darījumu faktisko esību; 6) SIA „Madge" rekvizīti izmantoti dokumentu noformēšanai par neesošiem darījumiem.

[21] Tiesas sēdē kā liecinieks tika nopratināta SIA /Nosaukums D/ amatpersona /pers. G/, kurš liecināja, ka SIA /Nosaukums D/ nodarbojās ar starpniecības pakalpojumiem, bija komisijas veikals. SIA /Nosaukums D/ pieteicējai kā starpnieks sniedza dežuranta pakalpojumus. Zināja, ka pieteicējai šādi pakalpojumi nepieciešami, jo bija personīgi pazīstams ar /pers. C/. SIA /Nosaukums D/ apakšuzņēmējus neatceras. Ar SIA /Nosaukums M/ nekādas saistības nav bijis. Par SIA /Nosaukums O/ nevar pateikt. Kad tika slēgts līgums ar pieteicēju, apsargājamo objektu saraksts bija, bet SIA /Nosaukums D/ objektos pati nav strādājusi. Kontroli objektos veica pieteicēja. Kad tika slēgts līgums ar pieteicēju, tā nezināja, ka SIA /Nosaukums D/ būs tikai starpnieks. Slēdzot līgumu, tika atrunāts, ka darbiniekiem formas tērpus nodrošinās pieteicēja. Apakšuzņēmējs pats pirka speclīdzekļus, baloniņus, pašaizsardzības līdzekļus. SIA /Nosaukums D/ radās domstarpības ar pieteicējas vadību, tāpēc turpmāk sadarbojās ar SIA /Nosaukums B/ kā apakšuzņēmējs. Darbu pieņemšana nodošana ar pieteicēju notika gan klātienē, gan pa e-pastu. Saņēma no apakšuzņēmējiem rēķinus un tad izrakstīja rēķinus ar savu uzcenojumu pieteicējai. Iespējams, ka sniedza arī kādas atskaites par paveikto. Atskaitēs bija norādīts objekts, darba stundas, darbinieki, atskaites bija tabulu veidā. Pieteicēja sniedza informāciju, kādos objektos, kādās stundās ir nepieciešams pakalpojums. Šo informāciju SIA /Nosaukums D/ tālāk nosūtīja apakšuzņēmējiem. Ja klients nebūtu spējis sniegt pakalpojumu, viņš nesaņemtu samaksu, tāpēc tā bija viņa problēma, kur viņš dabūs nepieciešamo darbaspēku. Objektos kontroli veica pieteicēja. Uzticēšanās uzņēmumu starpā bija tāpēc, ka amatpersonas bija pazīstamas. Rēķini tika izrakstīti mēnesī vairākas reizes.

Novērtējot pieteicējas darījuma partnera amatpersonas liecības, tiesa negūst pārliecību, ka SIA /Nosaukums D/ ir sniegusi pieteicējai rēķinos norādītos pakalpojumus. /pers. G/ formāli sniedz apstiprinājumu darījumiem ar pieteicēju, taču liecības ir ļoti vispārīgas. Turklāt pamatotas šaubas par darījumu faktisko esību pastiprina apstāklis, ka pieteicējas deklarētais darījumu partneris ir darbojies kā starpnieks, bet neatceras nevienu no saviem darījumu partneriem. Līdz ar to lietā nav iespējams pārbaudīt, vai pieteicējai strīdus pakalpojumus ir snieguši SIA /Nosaukums D/ darījumu partneri. Tādējādi liecinieka nopratināšanas rezultātā nav novērstas ar VID savāktajiem pierādījumiem pamatotās šaubas, līdz ar to nav secināms, ka darījumi starp pieteicēju un SIA /Nosaukums D/ faktiski ir notikuši.

[22] Tā kā SIA /Nosaukums D/ norāda, ka darījumos ar pieteicēju bija tikai starpnieks, bet lietā nav gūts apliecinājums, ka strīdus pakalpojumus sniedza SIA /Nosaukums D/ piesaistītie apakšuzņēmumi, turklāt lietā nav iespējams SIA /Nosaukums D/ piesaistītos apakšuzņēmumus identificēt, secīgi lietā nav konstatējama SIA /Nosaukums D/ vārdā noformētajos rēķinos norādīto pakalpojumu, atsaucoties uz līgumu, sniegšana pieteicējai. Tādējādi secināms, ka ir gūts apliecinājums pieteicējas deklarēto pakalpojumu sniegšanas darījumu ar SIA /Nosaukums D/ faktiskajai neesībai, proti, pieteicēja nav saņēmusi strīdus rēķinos norādītos pakalpojumus no SIA /Nosaukums D/. Apstāklis, ka pieteicēja ir veikusi maksājumus SIA /Nosaukums D/, neatspēko VID izdarītos secinājumus par to, ka darījumi faktiski nav notikuši.

Arī pieteicējas pārstāvis nevarēja sniegt detalizētus paskaidrojumus, pēc būtības pieteicēja savu nostāju pamato ar to, ka tieši tādēļ, ka uzņēmumu amatpersonas bija savstarpēji pazīstamas, darījuma dokumenti starp pieteicēju un SIA /Nosaukums D/ ir noformēti paviršu, jo starp amatpersonām pastāvēja uzticība un mutiskas vienošanās, pakalpojumi faktiski tika sniegti, ka pretenzijas no pieteicējas pasūtītājiem netika saņemtas.

Izskatāmajā gadījumā pieteicēja nav sniegusi papildus informāciju un pierādījumus, kas atspēkotu VID konstatētos faktus, kas bijuši par pamatu apstrīdēto darījumu neatzīšanai par faktiski nenotikušiem darījumiem, un lai pārliecinātu tiesu, ka deklarētie darījumi ir notikuši tādā veidā, kā tas noformēts dokumentos.

Līdz ar to VID pamatoti pieteicējas 2014.gada peļņas vai zaudējuma aprēķinā uzrādītās pārdotās produkcijas ražošanas izmaksas samazināja par SIA /Nosaukums D/ vārdā noformētajos rēķinos norādīto darījuma vērtību 112 000 *euro*.

Par citām VID veiktajām korekcijām pieteicēja iebildumus nav izteikusi.

Tādējādi, ņemot vērā VID veiktās korekcijas, saskaņā ar likuma „Par uzņēmumu ienākuma nodokli" 26.panta pirmo daļu, likuma „Par nodokļiem un nodevām" 29.panta otro daļu, 32.panta pirmo un piekto daļu pieteicējai papildu nomaksai budžetā aprēķināts UIN 11 609 *euro*, soda nauda 3482,7 *euro* un nokavējuma nauda 2089,62 *euro*.

Ņemot vērā, ka pieteicēja savlaicīgi neveica nodokļu maksājumus, VID pamatoti PVN soda naudai nepiemēroja likuma „Par nodokļiem un nodevām" 32.panta septītās daļas nosacījumus.

Pieteicēja nav apstrīdējusi minēto normu piemērošanu izskatāmajā gadījumā. Tiesa nekonstatē VID pārkāpumus, piemērojot tiesību normas un veicot soda naudas un nokavējuma naudas aprēķinu. Tiesa arī uzskata, ka soda nauda nav atzīstama par nesamērīgu konkrētās lietas apstākļos. Tāpēc tiesa atzīst par pamatotu un tiesisku pārsūdzēto lēmumu šajā daļā.

[23] Apkopojot visu spriedumā norādīto, tiesa atzīst, ka pārsūdzētais lēmums ir tiesisks un pamatots, bet pieteikums kā nepamatots ir noraidāms.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 246.-251., 289.pantu, 290.panta pirmo daļu, 291.panta pirmo daļu tiesa

nosprieda:

noraidīt sabiedrības ar ierobežotu atbildību /Nosaukums A/pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta 2016.gada 10.novembra lēmuma Nr.30.2-22.8/7348 atcelšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rēzeknes tiesu namā.